

La sessió es reprèn a les quatre de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general, el lletrat major i el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, la consellera de Recerca i Universitats, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

El president

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Es reprèn la sessió.

Decret llei 21/2025, de 14 d'octubre, de mesures urgents de suport al sector agrari i forestal

203-00027/15

El tercer punt de l'ordre del dia és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 21/2025, de 14 d'octubre, de mesures urgents de suport al sector agrari i forestal. En primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el Govern per tal d'exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, l'honorable senyor Òscar Ordeig i Molist.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Bona tarda. Gràcies, president. Diputades, diputats... Per presentar el decret llei de mesures urgents de suport a l'àmbit agrari i forestal, com saben... –ja n'hem parlat àmpliament. Aviam si soc capaç de no esgotar el temps, perquè jo crec que n'hem parlat molt. Però, bé, sí que voldria començar, doncs, amb un missatge jo crec que obligat, eh?, en els moments actuals que ens han tocat viure; un missatge de suport, reconeixement al sector agrari i ramader, pesquer –que no entra en aquest decret,

però també—, i sobretot també un missatge de que si fem les coses bé el sector té futur i ens pot anar molt bé i podem ser referents. Per tant... I també missatge del departament —jo crec que el conjunt de la cambra segurament que ho compartiran—; la nostra funció és acompanyar, ajudar, defensar aquest sector, aquí, davant del ministeri i davant, evidentment, de la Comissió Europea, que també regula una part important del nostre sistema.

Aquest decret fa una revisió de taxes..., vint articles, revisió de taxes, creació de noves línies d'ajuts i reducció de burocràcia. M'hi vaig referint, però sí que voldria fer un agraïment a totes les persones, sectors que hi han participat. Aquest decret el que vol és resoldre problemàtiques concretes: algunes que venen de demandes que ens han fet vostès, d'acords que s'han aprovat en aquest Parlament; d'altres propostes que han vingut per part de diferents col·lectius o organitzacions o de circumstàncies sanitàries, com tots saben, d'acord?, i és de diferents temes. Havia passat per Taula Agrària, tal com també ens havien demanat alguns grups del Parlament; per tant, validat en Taula Agrària. I el que vol, doncs, evidentment, és facilitar aquesta activitat del dia a dia.

Els hi dono la mà també —no és retòrica— a seguir treballant en aquestes mesures d'ajuda, de simplificació, de suport al sector agrari, ramader, pesquer, perquè, com deia —ja ho havia dit—, les mesures de simplificació han de seguir. I, evidentment, aquí en presentem algunes, però hem de buscar, cercar, impulsar i aprovar mesures disruptives, mesures que generin punts d'inflexió, realment, amb aquest excés de burocràcia, amb aquest excés de control administratiu, que moltes vegades perd el seu sentit.

Vaig començant. Un dels punts: eliminació de taxes del sector ramader. Exempció de la taxa de certificat sanitari de moviment de bestiar en els moments de casos de malalties oficials, com és el cas de la dermatosi, en què ja s'està aplicant aquesta exempció de taxa. Rebaixa del setanta-cinc per cent dels costos dels plans forestals quan hi hagi risc d'incendi. Rebaixa del cent per cent en projectes específics de prevenció d'incendis, també quan hi hagi risc.

Sobre relleu generacional, com saben, hi havia aquest compromís de reduir al noranta-cinc per cent l'impost de successions i donacions, noranta-nou per cent per

a joves –molt important–, i bonificació del noranta-cinc per cent de l'impost de transmissions patrimonials, noranta-nou per cent per a joves. Bonificació d'actes i tràmits notariais en els casos de divisió i agrupació de finques. Això no és res més que facilitar, evidentment, la continuïtat de l'activitat quan hi ha un relleu i no hi ha un guany econòmic, sinó una continuïtat de l'activitat.

Ajuts a la tuberculosi. Ens ho havien demanat; aquí ho portem. Ho havia demanat el sector. Primer, ho fem tot molt de tràmit simplificat i sobretot amb mòduls, per fer-ho també fàcil. Entrarà amb les noves ajudes per tuberculosi: alimentació animal –que s'havia demanat–; bioseguretat, en el cas que s'hagin de posar tancaments i mesures estructurals; recuperació del potencial productiu si s'ha de fer buidat sanitari –es tarda uns anys a recuperar el potencial productiu–; compromisos adquirits –també seran subvencionables–; neteja i desinfecció, i la gestió de fems i purins i els costos que suposin.

Mesures de simplificació administrativa: supressió del llibre de gestió de fertilitzants i eliminació de la declaració anual de dejeccions ramaderes quan hi hagi quadern digital –no cal fer les coses tres vegades; per tant, si hi ha quadern digital es pot eliminar–; menys autoritzacions en activitats en risc d'incendis en zones inferiors a una hectàrea.

Vaig ràpid, eh? Gestió forestal i prevenció d'incendis. Tots som conscients dels reptes que tenim –ho hem explicat. Ens cal facilitar la gestió forestal i, per tant, es poden declarar d'interès general superior els treballs forestals en risc de prevenció d'incendis, i això ens agilitzarà aquests tràmits. La reducció del perímetre d'obligació d'autoritzacions de cinc-cents a quatre-cents metres; això vol dir que ens estalviarem un deu per cent dels tràmits anuals que es fan quan s'ha de tramitar una autorització per fer una activitat de risc en una zona, només reduint d'aquests cinc-cents als quatre-cents metres.

Què més? També s'ha de facilitar la construcció de dos-cents punts d'aigua en deu anys. Aquí farem un canvi urbanístic. Hi ha un canvi, aprovat, urbanístic per a la llicència, que ens estalviarà sis mesos menys.

Respecte al control poblacional d'espècies cinegètiques, d'aquí poc –ja els hi dic– sortirà l'ordre de protectors que fa temps que estava pendent, eh?, per als danys de

la fauna cinegètica. I els hi dic també que ja vam aprovar a govern el nou contracte per crear..., per a les brigades que s'encarregaran de lluitar contra la plaga del conill, que no està aquí al decret. Flexibilitzem la formació exigible als caçadors que poden acreditar experiència, que aquesta també era una demanda dels agricultors i dels caçadors.

Per lluitar contra els danys de la fauna salvatge –i aquí també se n'ha parlat molt, i ens preocupa–, respondre ràpid, respondre bé i ser generós, ja que situem elements que dificulten la ramaderia extensiva. Per primera vegada s'inclou la recuperació del potencial productiu –per primera vegada–: lo que deixes de guanyar amb un atac d'os, de llop, per exemple. Actualització dels barems de compensació, que feia molts anys que no s'actualitzaven. Cobertura de serveis veterinaris, avortaments, protecció i recerca d'animals. Per tant, aquí responem també a una demanda històrica del sector.

Assegurar el relleu generacional a l'artesania alimentària. Aquí sí que fem una sèrie de canvis per flexibilitzar l'acreditació de l'artesà alimentari, que s'havia quedat una mica obsoleta. Facilitar també l'obtenció del diploma de mestratge, i també algunes modificacions per al segell de proximitat, també per resoldre alguns temes que ens havien fet arribar.

I, per últim, suport a la viticultura. El que fem és l'eliminació del tràmit d'autorització prèvia, perquè ja es fa de manera informàtica –fèiem imprimir i portar un paper físic; no s'haurà de portar paper físic, perquè ja ho posem al programa informàtic–, i nous criteris també per incorporar membres independents a l'Incavi.

En principi, això seria tot. I, re, com que he dit que no esgotaria el temps, ho he complert. Gràcies a tots. Com he dit, estendre la mà amb aquest decret i amb d'altres per continuar treballant en aquesta línia. I, evidentment, qualsevol proposta que tinguin serà benvinguda. I, sobretot, jo crec que ens hem d'emplaçar tots plegats perquè puguem anar presentant mesures que vagin en aquesta línia. Controls, sí; efectius, però sobretot racionals i que no laminin el dia a dia de l'activitat de la nostra agricultura i la nostra ramaderia, d'acord?

Gràcies.

El president

A continuació, passem ara a la intervenció dels grups parlamentaris per tal que puguin fixar la seva posició. Segons es va acordar a la penúltima Junta de Portaveus, els grups parlamentaris tindran un torn de cinc minuts per a cadascun. En primer terme, doncs, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, la diputada senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president. Consellers, diputats, diputades, públic que ens acompanya, molt bona tarda a tothom.

El Govern del PSC va a toc d'emergència i a cop de decret, i així no es governa un país. Catalunya necessita un govern que treballi amb planificació i no posant pegats, un govern que sigui capaç de presentar uns pressupostos i un govern que sigui capaç d'aprovar lleis a l'alçada de la realitat canviant del país. I vostès governen en minoria i a cop de decret. Després de que el Govern hagi hagut de retirar tres decrets per la falta de suport, si no hi ha sorpreses d'última hora, aquest decret que avui han presentat serà convalidat. Però, conseller, aquesta aprovació justifica, perquè, de la mateixa manera que tots celebrem la part agrària i ramadera, tots sabem que la part forestal no contenta a ningú i que s'ha signat un acord *in extremis* amb el sector forestal que pocs veiem clar.

Un acord que ens consta que va de tramitar el decret com a projecte de llei per poder modificar l'article 39 bis.5. I la pregunta és: no ho podien haver parlat abans? Perquè lo normal hagués estat això, parlar abans amb el Consorci Forestal de Catalunya, amb la Federació Boscat, amb Elfocat, amb l'associació Dones de Bosc, entre d'altres, abans de presentar aquest decret. I, en vista de que no ha estat així, lo segon més normal hagués estat retirar el decret, aprovar-ne immediatament un de nou amb la part agrària en exclusiva, que era urgent, i deixant de banda la part forestal per poder-la negociar amb més calma.

No només no ho van fer, sinó que al sector els hi van dir que els serveis jurídics havien dit que el decret no es podia retirar i que l'únic que es podia fer era intentar, sempre que els altres grups hi accedissin, tramitar-ho com a projecte de llei. Per tant, ni opció A ni B; hem anat a caure a la C. I, per responsabilitat, nosaltres votarem a favor de que es tramiti com a projecte de llei, entenent que és la solució menys

dolenta. Per això, tal com li vam demanar des de Junts per Catalunya en carta, demanem compromís i celeritat en aprovar el projecte de llei. Cal que aquest projecte no s'aprovi en dos mesos si es pot aprovar en un.

I en aquest discurs toca parlar de la taxa turística, sí. No sé si això ho deuen haver passat per la Taula Agrària, eh?, i es deuen estar preguntant: «Per què? Això ara a què ve?» Doncs bé, ve perquè, sense fer soroll i per la porta de darrere, aquest decret conté una modificació sobre la taxa turística. Una mica lleig, amagar un tema tan important en una disposició addicional en un decret d'agricultura i gestió forestal, no creu?, i més quan el propi decret de la taxa turística s'està tramitant actualment com a projecte de llei. Amb el tema forestal pensen fer el mateix? Perquè això crea inseguretat jurídica i no és propi d'un govern seriós. Quatre decrets en mig any per modificar una sola taxa turística: això no és bon govern, és un desgavell jurídic que té el sector completament perdut. I tot això mentre el PSC i el conseller de la Presidència van donant lliçons de llenguatge planer, de seguretat jurídica, de gestió exemplar, i tot avalat pel tripartit del desgavell jurídic. Quatre decrets han necessitat per endreçar el desastre que van començar de la mà dels Comuns. Avui tocava parlar de ramaderia i de gestió de boscos, no de taxa turística.

I, per anar acabant, el decret conté aspectes molt esperats per tot el sector ramader, com poden ser les taules d'indemnització, ajudes per als afectats de la tuberculosi bovina o eliminació de taxes innecessàries.

I celebrem aquesta part, i més tenint en compte que molts aspectes són punts que ja havíem aprovat en aquest Parlament a instàncies de Junts per Catalunya. Per posar-los un exemple, el 2023 ja vam demanar actualitzar les taules d'indemnitzacions per atacs d'ossos i llops. I l'anterior Govern en va fer cas omís.

Hi insistim, al febrer d'aquest any vam tornar a presentar una proposta de resolució de gestió de l'os, i una altra sobre la tuberculosi bovina. Per tant, són propostes del sector que Junts ens hem fet nostres i que portem temps reivindicant. Així que només podem dir que ja era hora.

I acabo, president. Aquesta, la part agrària, és la part que fa que avui Junts faci una abstenció en lloc del no que es mereixen per mala gestió.

Gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats... «El sector agrícola i ramader català passa per moments complexos que, prolongats en el temps, posen en risc la viabilitat d'un sector vital per a Catalunya.» Amb aquestes paraules comença l'exposició de motius del decret llei que avui debatem. I és cert, el meu grup parlamentari és molt conscient de la necessitat d'aprovar mesures urgents per donar una mica d'aire al sector. Però també n'hi ha d'altres que, tot i no tenir caràcter urgent, encara són més importants i també requereixen que el Govern es posi les piles i les afronti amb valentia i amb ambició. Perquè són les mesures de caràcter estructural les que han d'evitar la reiteració d'unes mesures d'urgència que tan sols donen amb comptagotes aquest aire al sector.

És per això que exigim al Govern que sigui coherent. I, si té tan clar que el sector agrari té en risc la seva viabilitat, no es pot entendre que, per una banda, presenti decrets llei de mesures urgents i, per l'altra, i per exemple, es posicioni a favor de tractats de lliure mercat com el Mercosur, que la pròpia Comissió Europea reconeix que tindrà efectes negatius sobre el sector primari i se l'haurà de compensar amb ajuts –més ajuts.

I, parlant de coherència, també exigim coherència entre els anuncis del Govern i la implementació efectiva de les mesures, que sovint queden en promeses buides.

Feta aquesta prèvia reiterativa en les meves intervencions, però necessària fins que el Govern sigui tan bo executant les mesures com ho és anunciant-les, entrem a valorar les mesures d'aquest decret, un decret que compta amb el nostre suport parlamentari, perquè el Govern, després d'un any governant en minoria, i després d'haver hagut de retirar alguns decrets per no haver-los treballat i negociat prèviament, sembla que ha entès la importància de la negociació. Una negociació que el nostre grup va forçar que es fes extensiva a la Taula Agrària i altres sectors afectats per aquest decret, com són el forestal i la Federació Catalana de Caça. I, sense aquest diàleg previ i necessari, el suport que avui donem no existiria.

No m'estendré a fer referència a alguns dels avantatges que suposa l'aprovació del decret, ja que vostè, conseller, en la seva exposició, ho ha fet a bastament. Sí que vull posar de manifest, però, que, addicionalment a haver acordat algunes de les mesures que conté el decret llei, des d'Esquerra Republicana hem aconseguit també el compromís del Govern perquè durant el primer trimestre del 2026 es publiqui la línia d'ajuts de caràcter plurianual destinada a fomentar la implantació de xarxes o malles de protecció als cultius agrícoles; també que es modifiqui el Decret 153/2019 per a reduir la càrrega burocràtica en l'aplicació de les dejeccions ramaderes a les explotacions de muntanya; que s'implementi d'una vegada el portal d'accés únic a dades d'explotació i aplicacions corporatives, i també que es faciliti la regularització dels deutes tributaris dels sol·licitants d'ajuts al sector primari.

No obstant, malgrat que es constata que podríem dir un «progressa adequadament», pel que fa a la negociació, l'aprobat és només un justet, perquè hi ha dos motius. Per una banda, perquè serà necessari incloure la modificació de l'article 39 bis.5, d'acord amb les reivindicacions del sector forestal –el Consorci Forestal, la Federació Boscat, Elfocat, l'associació Dones de Bosc... Per tant, per esmenar aquesta qüestió demanarem que es tramiti amb la màxima celeritat via projecte de llei. I, per altra banda, tot i incorporar mesures necessàries per al sector, ja li hem dit que són insuficients. I així també ho han manifestat les organitzacions agràries dient que és un decret que queda curt.

Hi ha molts aspectes i mesures importants per al sector que no s'han inclòs en aquest decret –vostè ara ho ha reconegut. I és per això que demanem al Govern que es comprometi a treballar un nou decret que sigui més ambiciós i que pugui abordar de manera decidida i, sobretot, disruptiva –que és una paraula que ja li he sentit dos vegades i, de moment, això jo no ho considero disruptiu– tot allò que reclama el sector. I que en molts casos, ja dic, vostè s'hi ha compromès, però ara és hora de que ho faci, sobretot pel que fa a la simplificació administrativa, el tractament preferent de la pagesia professional i les estratègies davant dels incendis forestals de sisena generació.

Així doncs, i tenint en compte tots aquests aspectes, la valoració que fem d'aquest decret llei, si haguéssim de posar una nota, seria un 5; com li deia, un aprovat justet.

I acabo recapitulant: un decret necessari però insuficient; tot i que incorpora mesures necessàries per al sector, queda curt. És un decret poc ambiciós i, per tant, el Govern ha de fer els deures i seguir treballant per donar respostes efectives al sector. Milloren, però no prou. És un decret que s'haurà de tramitar com a projecte de llei, perquè no l'han consensuat prou bé amb el sector forestal.

I demanem més anticipació i menys improvisació. Prenguem consciència, sobretot, que estem en un context canviant i complicat, i en pocs mesos ho hem viscut molt directament –els brots de dermatosi, la grip aviària, la dana Alice, els incendis... El que fa anys eren fets puntuals o inexistents ara cada cop són més freqüents i n'apareixen de nous. I, per tant, cal passar de les accions reactives a les accions proactives. El Govern ha d'anticipar-se i no anar sempre a remolc, i ho ha de fer de la mà del sector.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i té la paraula la diputada Montserrat Berenguer Messeguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Bona tarda. Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, conseller, públic assistent que ens acompanya... El camp català està en perill de mort, i això no és una magnificació ni tampoc una metàfora. Any rere any tanquem centenars d'explotacions, i cada any perdem pagesos i ramaders, que són l'ànima d'aquesta terra. Des del 2019, el sector ha encadenat una tempesta, la pandèmia, la guerra d'Ucraïna, la sequera més llarga que hem patit mai, els incendis devastadors d'aquest estiu, la inflació desbocada, nova política aranzelària i malalties que afecten animals i es veuen abocats a ser sacrificats. Aquesta successió de mals, juntament amb les deficients respostes per part de l'Administració i del Govern, ha conduït a moltes situacions al límit.

Parlem dels nostres pagesos, dels ramaders, d'aquells que treballen 365 dies a l'any, que es lleven de matinada, que són testimonis actius de com la pluja no arriba o els arriba massa en forma de pedregada, com el foc s'està enduent el bosc que han

cuidat durant generacions o positius de tuberculosi o dermatosi nodular, que els obliga a sacrificar el seu Govern.

El Govern fa un decret, un decret llei 21/25, i planteja mesures: exempcions, bonificacions de taxes que alleugerin la càrrega, ajuts diaris a les ramaderies afectades per la tuberculosi. S'afegeix un supòsit d'exempció a la taxa per la prestació dels serveis facultatius veterinaris. La simplificació agrària amb equivalència del quadern digital, etcètera. Necessàries; algunes, insuficients.

És un paquet de mesures ampli, i es qualifica amb el terme «urgent». Volem deixar clar des del Partit Popular que estem d'acord amb aquestes mesures a favor del sector primari, de totes i cadascuna d'elles, però farem alguna reflexió.

La primera, recalcar que la necessitat i la urgència de dictar aquest decret llei estan motivades per una manca de pressupostos de l'any 2025 i la manca de la llei d'acompanyament. La incapacitat del Govern per aprovar uns pressupostos ajustats a la realitat i a les necessitats dels catalans i dels sectors productius obliga a haver d'anar legislant a cop de decret llei, fent pedaços i posant solucions a curt termini. El Govern s'està acostumant massa a la utilització del decret llei com a forma de legislar i governar; no és la via correcta.

Tot i que compartim les mesures que conté aquest decret llei, els hi avanço que ens abstindrem. I el motiu de la nostra abstenció radica en el propi Govern. No és de rebut aprofitar un decret llei que conté mesures compartides per la majoria del sector primari, que rep el suport de la majoria de les forces parlamentàries d'aquesta cambra, per colar-nos per la porta del darrere una rectificació de la seva mala gestió entorn de l'increment de la taxa turística.

Quan es fan d'aquesta forma, les coses no surten bé, i després s'han d'anar corregint els desajustos aprovats. I és el que passa aquí amb el tema de la taxa turística. Per a corregir-ho, utilitzen ara aquest decret llei del sector primari, que ja em diran vostès què té a veure el sector primari amb la taxa turística. Quina llàstima que el Govern utilitzi aquesta treta parlamentària i desdibuixi el que realment és important en aquest debat, que és projectar un suport pràcticament unànim de d'aquesta cambra als agricultors i ramaders de Catalunya. Han posat un bolet amb la introducció d'aquesta disposició addicional al decret llei. Sembla que aprenen ràpid i són bons alumnes de

les males praxis similars que es fan des de Madrid, senyor conseller. No està bé, el que ha fet.

I, fent referència al terme d'«urgència», des del sector traslladen la necessitat de fer un ajustament també a l'article 39 bis en matèria de la gestió forestal. Aquest canvi pot requerir tramitar-lo com a projecte de llei. Però, si estem definint i qualificant el seu contingut en termes d'urgència, per què no havien optat pel procediment més exprés, com una proposició de llei per lectura única? Fer-ho a través de la tramitació com a projecte de llei també és obrir la porta a possibles modificacions del seu contingut i del decret llei i de fer-ho amb més lentitud.

Tanmateix, per tot l'exposat, ens abstindrem en la validació del decret llei. Donarem suport a la seva tramitació com a projecte de llei, perquè des del Partit Popular som defensors del camp de Catalunya, dels nostres pagesos i dels nostres ramaders. I ho fem amb responsabilitat, perquè ens hem reunit amb tots ells i ens hem compromès que votarem a favor de la seva tramitació. Però els hi diem clar: facin les coses ben fetes, no juguin amb el sector primari; ja han rebut i reben massa pals com per posar-los més pals a les rodes. Tots podríem caure algun cop en la trampa per ignorància o desconeixement. El problema és que alguns s'enamoren massa de la trampa.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies també, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el diputat Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Bé; moltes gràcies, presidenta. Ens trobem davant d'un nou decret llei. De fet, estem davant del decret llei número 22 que aquest Govern ha aprovat. En tota la legislatura? No. Que ha proposat aquest any. El número 22. Per tant, estem davant d'un abús sistemàtic d'un mecanisme legislatiu que hauria de ser quelcom excepcional, pensat només per a unes situacions d'urgència real, per tal d'actuar davant de problemes immediats que sí que no poden esperar.

I amb això no em mal interpretin, perquè crec que és evident que el sector primari no pot esperar. Però també hem de dir que els que han estat esperant i de braços creuats han estat tots vostès. En el passat debat de política general, el nostre grup parlamentari, el Grup Parlamentari de VOX, ja va presentar una bateria de mesures que ja anaven molt encaminades en aquesta línia, sobretot una part del que proposa aquest decret, per tal de reduir la burocràcia, abaixar la fiscalitat asfixiant, eliminar també impositcions climàtiques anticientífiques, combatre la competència deslleial de productes extracomunitaris i garantir també el relleu generacional del nostre camp. I, clar, davant d'aquestes propostes que ja vam presentar, què va fer el Govern? Doncs el Govern ens va titllar de terraplanistes; ens van intentar ridiculitzar. I avui presenta, aquest Govern, que, almenys, com hem dit una part d'ell, doncs, fan un *copy-paste* de moltes d'aquestes mesures que nosaltres ja havíem presentat.

I si ho fan avui en forma de decret llei, apel·lant precisament a aquesta urgència, doncs la pregunta és: escoltin, si tan urgent era aprovar totes aquestes mesures, per què no ho van fer el mes passat en el debat de política general quan les va presentar VOX? O l'any 2024? O l'any 2023? O l'any 2022? Perquè són mesures actualitzades en el temps que des de VOX hem anat presentant reiteradament i que tots vostès hi han votat sistemàticament en contra. *(Alguns aplaudiments.)* Ara corren les presses.

Doncs bé, molt bé, la resposta jo crec que és molt clara: VOX ha estat sempre des del primer dia al costat del sector primari, mentre vostès han anat improvisant sobre la marxa, sense tenir un projecte, sense tenir un rumb clar i sense tenir... Per no tenir, no tenim ni tan sols pressupostos que permetin prendre les mesures que s'han de prendre.

Les mesures que afecten sectors fonamentals, com en aquest cas és l'agrari i el forestal, no es poden aprovar d'aquesta manera, no es poden aprovar d'amagat, intentant eludir debats i participacions. S'han de treballar com a lleis ordinàries, dedicant-hi un temps, dedicant-hi un rigor i dedicant-hi un diàleg.

Diàleg per arribar a un consens, però no el consens a què ens tenen acostumats sempre, que és el consens de populars i socialistes, el consens de les elits, que lo que pacten és, per exemple, sortint una mica del decret, doncs, arrasar completament amb terres productives per substituir aquestes produccions agràries

per plaques solars, com estem veient que tant populars com socialistes apliquen des d'aquí fins a Extremadura i fins a tot arreu on arriba la seva possibilitat.

El consens, el diàleg, ha de ser, precisament, amb els actors, amb els pagesos, amb els ramaders, amb els propietaris forestals. I això és el que els està retraient el sector a dia d'avui. Les entitats agràries i forestals han denunciat com el PSC, amb aquest decret, ha trencat el model de col·laboració publicoprivada en la lluita contra els incendis forestals. Un consens que feia dècades que funcionava i que amb aquest decret vostès dinamiten.

Perquè, quan analitzem el contingut d'aquest decret que ens presenten, veiem clarament el que hi ha; com dic, dues parts. Una combinació de mesures fiscals, etcètera, que des de VOX compartim completament, però, de l'altra banda, hi ha una bateria d'imposicions ambientals, imposicions burocràtiques pròpies de l'intervencionisme a què ens tenen acostumats.

D'una banda, sembla que volen afavorir aquest sector –a nosaltres ens sembla bé–, però, de l'altra, veiem com segueixen amb més traves, amb més històries i generant incertesa, malestar i frustració.

El sector ha parlat, conseller. Ho estem veient. *(L'orador mostra un full a la cambra.)* Ho hem vist durant aquests darrers dies, com sortien notícies com aquestes, notícies en diferents mitjans on es manifestava com vostès han tirat endavant aquest decret sense escoltar les persones.

Aquest decret carrega sobre més de 200.000 propietaris forestals la responsabilitat dels plans de prevenció d'incendis, declarant-los, com han fet, amb aquest interès social, tot i sabent que molts d'ells, molts d'aquests propietaris, no tenen ni tan sols els recursos ni els mitjans per tal de poder-los afrontar. Tot i així, doncs, vostès, com he dit, han decidit tirar pel dret.

En l'àmbit cinegètic, aquest decret incrementa la intervenció burocràtica, limita la llibertat dels titulars dels cotos sota l'excusa dels danys provocats per la fauna salvatge. I en el camp de l'artesanía alimentària, de la producció de proximitat o també del sector vitivinícola, doncs, lluny de simplificar, aquest decret introdueix noves càrregues, més registres i més regulació.

En definitiva, aquest decret no és una solució estructural als problemes a què s'enfronta el sector primari; és un pedaç. Estem davant d'una *tirita*, d'una maniobra, més ben dit, de propaganda del Govern, que, com tantes vegades, arriba tard i malament. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Acabo ara mateix, presidenta. El sector primari no pot aguantar més improvisacions, no pot aguantar més titulars buits mentre els nostres pobles s'estan buidant, mentre les explotacions estan tancant i mentre s'expulsa de casa nostra i dels camps i del món rural les noves generacions. *(Alguns aplaudiments.)* I nosaltres tenim molt clar que posem primer els de casa i, sobretot, posem primer el món rural.

Moltes gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats... Es tracta d'un decret llei que conté mesures de caràcter urgent dels sectors agrari i forestal, que, sota el punt de vista del Grup de Comuns, combina, sense ànim de fer-ne una enumeració exhaustiva, elements positius, molt esperats pel sector, amb d'altres qüestions millorables que podem considerar com a elements de discrepància.

Em referiré, en primer lloc, als elements de caràcter més positiu. L'actual episodi de dermatosi nodular ha anat acompanyat de tot un seguit de mesures necessàries, però que requereixen reparar, en certa manera, el greuge comparatiu respecte als afectats per tuberculosi bovina.

D'aquí que el decret contingui sis tipus d'ajuts destinats a aquestes explotacions en qüestions com l'alimentació en cas de restricció de moviments que impedeixin als ramats fer ús de les pastures; l'establiment de mesures de bioseguretat en casos de brots confirmats, amb ajuts a la instal·lació de tancament perimetral; subvencionar el període de recuperació de les explotacions en cas de buidatge sanitari, amb una important novetat, que és la inclusió del lucre cessant; o els compromisos

d'adquisició de drets de pastura no utilitzables en cas de buidat sanitari, neteja i desinfecció d'explotacions, i també la gestió de fems de l'explotació en cas d'haver de recórrer a aquesta mesura.

També mesures en matèria de gestió forestal i prevenció d'incendis, afegint a la normativa vigent dos articles sobre regulació dels perímetres de protecció prioritària i projectes d'infraestructures estratègiques de prevenció d'incendis forestals i l'establiment del règim d'intervenció administrativa de les activitats, establint l'obligatorietat per als propietaris dels terrenys forestals del seu manteniment en adequades condicions de prevenció, amb la possibilitat d'execució subsidiària de les actuacions a càrrec de l'Administració.

Però, sota el nostre punt de vista, no tota la regulació continguda al decret mereix la mateixa consideració. Així, el decret suprimeix l'obligatorietat de la formació a l'Escola de Capacitació Agrària per participar en batudes de caça de fauna cinegètica: en el cas de les diürnes, durant cinc anys, però en el cas de les nocturnes, sense límit de temps, cosa que implica que el que inicialment es plantejava, que era la seva execució per part dels pagesos, passi a ser substituït per una activitat més intensa per part dels caçadors.

S'argumenta que, fonamentalment, per la superpoblació de conills a Lleida, cosa que ens semblaria raonable i comprensible, però en el cas de les batudes nocturnes no es tracta d'una disposició de caràcter transitori, que és el que correspondria per a una mesura de caràcter estrictament temporal, sinó, en canvi, d'una modificació permanent de normativa.

I, sobretot, una reducció del noranta-cinc per cent dels valors dels elements patrimonials afectes a activitat agrària, tant per herència com per donació i transmissió a efectes de determinació de la base imposable, percentatge que puja al noranta-nou per cent per a joves agricultors, és a dir, menors de quaranta anys. Una reducció que és cert que afecta una recaptació minsa. Per tant, la discrepància no és tant pel que fa al volum de recaptació que implica, sinó pel fet de que no s'acoten les persones beneficiàries ni atenent el valor dels béns objecte de transmissió, ni tampoc pel grau de parentiu en la successió, ni pel patrimoni de

l'adquirent, així com tampoc es fa cap esment de que els béns adquirits siguin els principals mitjans de vida de l'adquirent.

Fins i tot, encara que subjecte a la condició de que més del cinquanta per cent del capital social sigui propietat d'una persona física i que tingui per objecte social exclusivament activitat agrària i les activitats complementàries, es consideren beneficiàries de la reducció les persones jurídiques –i recalco: persones jurídiques– adquirents.

Planteja, així mateix, la possibilitat de mantenir la consideració de producte de proximitat quan s'encarregui a tercers la realització de treballs de transformació del producte, quelcom en què no tenim cap discrepància al respecte, però sí que considerem que caldria acotar que l'empresa que realitzi aquests treballs es trobi a Catalunya per seguir sent considerat producte de proximitat. I, per últim, s'introdueixen també bonificacions en l'import de la quota de la taxa per l'emissió de declaracions d'impacte ambiental.

És aquesta combinació de mesures necessàries i convenients amb d'altres que no considerem amb el mateix grau de conveniència la que condiona la nostra perspectiva sobre la convalidació del decret, donada la impossibilitat de realitzar una convalidació parcial. Motius que ens condueixen a expressar, respecte a la convalidació, una abstenció.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Bona tarda. Conseller, conselleres, diputats, diputades, públic assistent, benvinguts i benvingudes. Bé, ens trobem davant d'un nou decret. No em repetiré; saben que hem criticat sempre que governin a cop de decret. Però, a diferència de la majoria de vegades, sí que aquesta vegada pensem que era important, perquè sí que són necessàries, aquestes mesures urgents, sobretot al sector agrari.

La pena és que realment fan un decret on barregen moltíssimes coses i que l'acabarem tramitant, i això suposarà un retard en la seva implementació. Si l'haguessin dividit, avui, segurament, la part agrària la podríem tirar endavant; la part forestal, no. I tots els altres que afegeixen al final, independentment de si hi estem d'acord o no, entenem que no haurien d'anar en aquest decret, no? Perquè barrejar el tema dels pisos turístics i tot això en un decret que porta per títol «Mesures urgents de suport al sector agrari i forestal», doncs, no és massa de rebut, la veritat. Però bé, com que, finalment, de la manera com s'ha fet, s'acabarà tramitant com a projecte de llei i podrem incorporar-hi propostes i millorar-lo, en podrem anar parlant.

Tot i això, l'hi diem: la part del sector agrari és la que compartim més. Pensem que calia prendre moltes d'aquestes mesures que es diuen en aquest decret llei, perquè, de fet, algunes de les quals, és veritat, els hi hem demanat la resta de partits, el nostre i d'altres; li hem demanat alguna d'aquestes propostes que s'accelerín i que tirin endavant, perquè realment el sector agrari porta molts anys patint i necessita que es solucionin, que es vagin solucionant els temes.

I la taula d'indemnitzacions és claríssima, no?, una cosa claríssima que calia actualitzar. I és una mesura molt concreta, molt efectiva i que demanava la pagesia. Per tant, importantíssima, aquesta taula d'indemnitzacions.

Però, per altre costat, en l'exposició de motius, que és igual perquè al final no són els acords, vostès sí que ens parlen de que aquests darrers anys les explotacions agrícoles i ramaderes han patit una davallada, una tendència a la baixa. Bé, potser hauríem de ser una mica més..., explicar una mica més la realitat. És a dir, això no ve de fa tres o quatre anys; ve de fa moltes dècades. El sector fa moltes dècades que pateix, les petites i mitjanes explotacions fa moltes dècades que van desapareixent a causa de les males polítiques que s'han fet des d'aquí i des d'Europa també.

I sumat, en aquests darrers anys, tot això que exposen aquí que han anat patint, que és veritat, la conseqüència directa de les diferents crisis, de les conseqüències del canvi climàtic, de les guerres, del covid..., tot això és veritat. Però aquí també hem d'anar més enrere i analitzar què ha passat en aquest país, perquè s'ha anat perdent el que era la pagesia típica del nostre país, no?, unes explotacions petites i mitjanes.

I tampoc no ens parlen de com pot afectar el possible acord de Mercosur, que saben vostès que en aquest Parlament s'ha aprovat diferents vegades la posició d'estar-hi en contra, perquè no preveuen una sèrie de clàusules miralls, etcètera, perquè aniran en contra de sectors concrets de la nostra pagesia. I també podríem haver afegit quines conseqüències pot tenir si s'aprova aquest acord, al decidir en el seu moment delegar a Europa tot el que és el tema comercial i que ara ens trobem que no tenim ni sobirania per poder decidir si volem aquest tipus d'acord o no el volem.

Els altres temes que han posat aquí –els ajuts, les bonificacions als joves– és evident que són mesures totalment necessàries. La desburocratització? Bé, insuficient. Sí que hi han mesures que es presenten, i hi estem molt d'acord. Però sap vostè que hi ha una taula de desburocratització i que aquí falta molta feina per fer. I que aquestes mesures són molt tímides i que, evidentment, el sector no en fa prou i ja l'hi han manifestat. Per tant, aquí cal seguir treballant per fer real aquesta feina de desburocratització del sector, perquè també els afecta i els perjudica greument.

I, bé, la pagesia sempre diu que no vol viure de subvencions. Doncs parlem d'indemnitzacions, perquè, al final, quan els hi fem buidats sanitaris, quan els hi intervenim les seves explotacions per malalties o pel que sigui, no els estem subvencionant, els estem indemnitzant per unes circumstàncies alienes a la pròpia explotació. Tots sabem que la pagesia no vol viure de les subvencions, vol viure de preus justos i lleis que els ajudin a tirar endavant.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

El sector més maltractat per les administracions, per les polítiques europees i per aquest propi Govern torna a ser protagonista del debat. Un decret llei amb mesures urgents de suport al sector agrari i forestal que arriba tard, malament i incomplet, com de costum. En el text reconeixen implícitament que la situació de la pagesia catalana és insostenible i, en comptes d'afrontar-ne les causes estructurals, en

comptes de revertir el sistema i la normativa que ens han dut fins aquí, es limiten a maquillar el problema, un «qui dia passa any empeny» sense la mirada llarga que ha de menester aquest país.

Parlen de simplificació administrativa, de línies d'ajuts, de suport a la gestió forestal. Obliden que qui ha anat imposant la burocràcia que ofega el sector, que qui ha avalat la Unió Europea, que legisla contra els nostres pagesos, que qui ha denunciat i sancionat propietaris per haver netejat els seus boscos són precisament vostès. No fa ni una setmana que entitats forestals i agràries mostraven preocupació en un comunicat pel decret aprovat a l'octubre per aquest Govern. Un text que preveu que l'execució d'infraestructures per evitar incendis vagi a càrrec dels titulars de les finques o dels ens locals i que no es va consensuar amb el sector, generant ara inseguretat jurídica. En això de no consultar els afectats el Govern hi té la mà trencada.

De fet, aquest decret llei tampoc compta amb l'aval del sector, potser perquè, en comptes d'incloure mesures reals de suport, el que fa és imposar una responsabilitat inassumible i injustificada a la propietat forestal, ja sigui de titularitat pública o privada.

Les infraestructures de prevenció d'incendis tenen com a finalitat protegir comarques senceres i massissos forestals, i han de ser, per tant, reconegudes com a infraestructures d'interès públic i d'interès estratègic pel que fa a la seguretat del territori. No poden carregar aquesta responsabilitat ni aquesta despesa al clatell dels propietaris, ni amenaçar-los amb derivacions penals i civils com si res.

El seu text introdueix deures i obligacions, però no defineix amb detall quin ha de ser l'abast de les actuacions, obrint la porta a interpretacions de caire tècnic que generen inseguretat jurídica no només als funcionaris, també als titulars de les finques. Per acabar-ho d'adobar, estableixen que l'Administració pugui executar de manera subsidiària les actuacions i derivar-ne el cost al propietari, sense tenir en compte que en molts casos el pressupost pot superar el valor del sòl forestal i posar en risc la viabilitat de les finques afectades. El que haurien de fer és rectificar i mantenir el model de gestió basat en l'acord i la cooperació entre administració i propietaris, una fórmula més eficaç i menys costosa.

Volen notar millores en la gestió forestal? Doncs deixin de posar traves als plans de pasturatge o deixin d'imposar burocràcia en l'aprofitament de llenya o de biomassa. Els plans tècnics de gestió i millora forestal triguen entre dos i cinc anys a ser aprovats. Cap país desenvolupat opera amb aquestes ineficiències. La lentitud de l'Administració ens ha abocat a polítiques reactives, i no pas preventives. Ens hem avesat a lamentar i apagar incendis en comptes d'evitar-los.

Crítiques també del gremi de la pagesia per la manca de diàleg amb el sector. Malgrat que es van reunir amb el conseller el passat mes de setembre i li van fer avinents les seves preocupacions sobre la gestió de la tuberculosi, aquestes no han set incloses del tot en el decret. Així doncs, ni agilitzaran les indemnitzacions ni seran més permissius amb explotacions de lots diferenciats. Tot i així, els pagesos reconeixen que algunes de les seves mesures sembla que ajudin a pal·liar el problema derivat d'aquesta malaltia. I eliminaran també taxes abusives que s'estaven aplicant fins ara.

I és per aquesta raó que Aliança Catalana s'abstindrà i no hi votarà directament en contra, per no perjudicar un sector ja prou exhaust per culpa dels tràmits, les normatives, les inspeccions, la pujada descontrolada dels costos, la competència deslleial i la pressió constant dels euroreglaments. Sense poder polític, Catalunya no pot defensar amb veu pròpia ni amb garanties el seu sector agrari i ramader, i resta subordinada a les directrius d'una Unió Europea que no para d'incrementar les exigències en matèria de fitosanitaris, emissions o benestar animal, mentre mercadeja amb països tercermundistes sense la més mínima normativa laboral ni sanitària. Una vergonya que cal continuar denunciant i que cal revertir, restituint l'Estat català i blindant els drets i interessos del nostre poble.

Menys decrets llei i més defensar Catalunya.

El president

I, finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Manel Ezquerra i Tomàs.

Manel Ezquerra Tomàs

Gràcies, president. Consellers, conselleres, diputats, diputades... Avui ens trobem davant d'un repte que va molt més enllà d'un tràmit parlamentari, el repte de fer que Catalunya funcioni. Això va de simplificar, a pesar d'algun discurs derrotista i «sobat» –de simplificar. Aquest és o hauria de ser el compromís de tota la cambra en tots els àmbits. I dins d'aquest repte general n'hi ha un que avui pren un protagonisme essencial o especial: la defensa amb determinació del sector agrari, ramader i forestal de tot el país.

Parlem d'un sector que no és només activitat econòmica; és arrelament, és territori, és paisatge, és identitat. És el sector que manté viu el mosaic agroforestal que ens protegeix dels incendis i que garanteix aliments de proximitat; el que sosté pobles sencers, que sense pagesia només serien que memòria. I és un sector que ha patit massivament i de manera continuada crisi rere crisi –la pandèmia, els efectes de la guerra d'Ucraïna, l'increment de costos, la inflació, les restriccions sanitàries, els efectes del canvi climàtic i, per damunt de tot, una sequera i uns incendis que estan posant a prova la seva viabilitat i resiliència.

Aquest Decret 21/2025 possiblement no és un text perfecte o definitiu –probablement cap decret ho és–, i segurament hi ha qüestions que caldrà debatre, polir o millorar. D'això es tracta, i per això estem aquí. Però també és cert que aquest decret és fruit d'un acord, un acord treballat pel departament amb la Taula Agrària i el sector forestal i silvícola, amb els representants legítims del sector, els qui cada dia s'aixequen per mantenir les granges, gestionar les finques, cuidar els boscos i lluitar cada dia per mantenir oberta l'explotació familiar. I això, diputats i diputades, no és una cosa menor.

El decret aporta mesures urgents, a què s'ha referit el conseller detallant-les, perquè el sector ho reclama, ho desitja. I jo també n'enumeraré algunes, perquè crec que, després d'alguns dels discursos que hem sentit, és bo que les tornem a sentir. Primer, exempcions i bonificacions de taxes que avui són un sobrecost injust en moments crítics. Segon, ajuts directes a les explotacions de boví afectades per la tuberculosi, que segurament se podrà aplicar a la dermatosi també, perquè, quan la sanitat obliga a immobilitzar ramats o buidar explotacions, la ramaderia no ho pot assumir tota sola; suport per recuperar productivitat, per gestionar les dejeccions i

per fer front a la neteja i la desinfecció, és a dir, donar aire en un moment complicat. Tercer, mesures forestals per prevenir incendis, crear infraestructures estratègiques, agilitzar punts d'aigua i adaptar el marc legal al risc real que vivim. Quart, mesures per al control poblacional de les espècies cinegètiques. Cinquè, simplificació administrativa, perquè hem sentit –i compartit– el clam del sector, que ens demanen menys papers i més eines perquè els faciliti la vida. Sisè, beneficis fiscals per facilitar el relleu generacional i evitar que explotacions s'abandonin o tanquin. Setè, impuls a l'artesanía alimentària, tal com s'hi ha referit el conseller, a la venda de proximitat, perquè el nostre model de producció és divers i de gran qualitat, de tradició i d'un valor afegit envejable. Vuitè, augmentar les compensacions pels danys a la fauna causats per la fauna salvatge autòctona. I podríem continuar, però el missatge de fons és un: «Hi som, estem amb vosaltres.»

Un missatge per a tots vostès: o ens posem d'acord ara amb mesures que reforcin el sector agrari forestal, o haurem de respondre davant un país que no entendrà que no vam saber actuar a temps. No estem aquí per competir ni per marcar terreny. Estem aquí per garantir que la Catalunya que funciona és una Catalunya amb pagesia, una Catalunya on els boscos es gestionen i no s'abandonen, escoltant les seves necessitats. Una Catalunya on hi ha futur per als joves que volen fer de la terra la seva vida. Avui tenen l'oportunitat i també la responsabilitat de donar un suport ampli a un decret que no és d'un govern ni d'un partit; és un decret de país, nascut del consens. Treballem plegats per simplificar –se tracta d'això–, per simplificar tots els tràmits que necessita la pagesia.

Demanem que es validi aquest decret, i ho demanem des del convenciment que encara queden coses per millorar. El que avui fem és un pas imprescindible per reforçar el sector agrari i forestal, un pas que envia un missatge clar: la pagesia no està sola.

Fem que Catalunya funcioni, per descomptat, en el conjunt de tots els àmbits, i perquè Catalunya funcioni fem costat a qui la cuida cada dia. Creiem que això és el missatge important, no el discurs derrotista que hem sentit en algun moment, quan aquí el que hem vist és un discurs o un decret –volem convalidar– on el Govern demostra la valentia per fer aquest primer pas per..., a partir d'aquí (*sona el senyal*

acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció) vindran els següents passos –acabo, president– per a fer i facilitar el que fa molts anys..., s'havia construït un castell de burocràcia, i ara es tracta de desconstruir-lo dintre de la legalitat vigent per a fer una vida fàcil a tota la pagesia i ramaderia del país.

Moltes gràcies, president.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, d'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei, i els vots negatius són favorables a la seva derogació.

Comença la votació.

El resultat de la votació és el següent: 62 vots a favor, 11 vots en contra i 61 abstencions.

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 21/2025 ha estat validat.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si hi ha cap grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. *(Pausa.)* Ho demana el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el Grup Parlamentari Mixt i el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. També el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. I –no els havia vist, senyor Cornellà Detrell– també el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar *(remor de veus)*, el Grup Parlamentari de Junts... Em sembla que hi som tots. Sí? *(Pausa.)* Molt bé.

Ateses, doncs, les peticions formulades pels grups parlamentaris, sotmetrem a votació si aquest decret llei s'ha de tramitar com a projecte de llei o no. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de llei i que els vots negatius són en sentit contrari.

Comença la votació.

El resultat de la votació és el següent: 128 vots a favor, 6 vots en contra i cap abstenció.

Vist el resultat de la votació, i d'acord amb l'article 158.4 del Reglament, el Decret llei 21/2025 ha quedat validat i es tramitarà com a projecte de llei.

Decret llei 22/2025, de 28 d'octubre, per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya

203-00028/15

El quart punt de l'ordre del dia és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 22/2025, de 28 d'octubre, per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya. (*Remor de veus.*) Surtin en silenci, si us plau. En primer lloc, i d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el Govern per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern, l'honorable senyora Sílvia Paneque i Sureda.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades... Permetin-me que doni la benvinguda entre els convidats a persones que seguiran el debat: representants d'Acator, d'Unefcat, EolicCat, el Clúster de l'Energia Eficient, Renovem-nos, Oikia, també representants d'algun col·legi professional. Agrair que estiguin aquí i agrair-los sobretot la feina d'acompanyament, des del rigor, des del coneixement, que han aportat al meu departament, per descomptat, però també –em consta– en el debat i en el treball amb els diferents grups parlamentaris. De fet, en fi, part d'aquest decret és fruit de la seva feina.

Estem en un moment..., vivim moments de canvis. Haurem de tenir una sensibilitat fora de tot dubte perquè el benefici ho sigui per a tothom. Els vells discursos populistes condemnaran la Terra al fracàs del pensament reaccionari si no tenim la capacitat d'arribar a un gran acord de progrés per aconseguir de nou crear benefici, com deia, a favor del poble de Catalunya. La transformació del progrés de viure sense energies brutes és apostar per Catalunya, on tenim recurs d'eòlica, de

fotovoltaica. I el guany col·lectiu ho serà si som capaços de fer-ho amb les ciutats, amb els pobles i amb el conjunt de la ciutadania. En un país hi ha coses importants que hauríem de respectar: el progrés a favor de tothom, el respecte al territori –per descomptat–, la qualitat de l'aire, l'enverinament dels rius, la salut, l'equilibri territorial. Per tant, en aquests moments la sostenibilitat m'atreviria a dir que és un exercici patriòtic de renovació en la línia de progrés que sempre ha definit Catalunya en la seva història.

Per tant, la descarbonització és una resposta racional d'una societat que escolta el coneixement científic i acadèmic, i actua amb responsabilitat per tal d'afrontar un risc que és global. L'evidència ens constata que el Mediterrani s'escalfa més ràpid que la mitjana mundial. I aquesta circumstància, de la qual la ciència ja ens va advertir fa molts anys, compromet seriosament la salut, el subministrament d'aigua –com hem viscut també–, l'agricultura i la seguretat del nostre país. Per tant, en aquest escenari, descarbonitzar la nostra societat és una política de prevenció per a danys i costos futurs: reduir la dependència d'actors externs i també de mercats que tendeixen a la volatilitat, o poders hostils a les democràcies.

Hi ha hagut també un esforç de col·laboració entre les diferents forces que volen una Catalunya més forta o que volen donar aquest missatge, no?, de progrés en clau verda, de créixer, moure'ns, viure de manera sostenible. La col·laboració institucional, el diàleg entre partits crec que és una expressió de responsabilitat, i situar el benestar de la ciutadania per sobre de la lògica partidista permet difondre, arribar a acords per avançar. El pluralisme polític és una font d'intel·ligència col·lectiva que enriqueix solucions, diàleg, i que supera allò de la política del «tot o res». De fet, la política és útil quan es posa al servei del bé comú.

I dic tot això perquè vull donar les gràcies a totes les forces, grups parlamentaris que faran costat a aquest decret tan necessari per a Catalunya. I, per tant, més enllà dels actors –ara aprofito que hi sou tots– que heu acompanyat i que heu fet una tasca molt important d'acompanyar en el debat entre els grups parlamentaris i amb algunes qüestions, doncs, que calia desencallar, vull donar les gràcies als grups que faran possible l'aprovació i la convalidació, presumiblement, d'aquest decret llei.

Amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana vam treballar molt específicament i d'una manera intensa tot l'àmbit del consens territorial, del treball amb els ajuntaments, de la protecció d'espais agraris, del paper de L'Energètica a l'hora de prioritzar projectes i l'impuls a la distribució.

Amb el Grup Parlamentari dels Comuns hem treballat un paquet ambiental que va també en el sentit de reforçar el paper de L'Energètica i també tot el que té a veure amb la participació local, també la participació vinculada a les comunitats energètiques, que crec que l'han enriquit.

I el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya ja en el seu moment ens va traslladar una carta amb tres qüestions que, si hi donàvem sortida a través de la modificació del decret inicial, doncs també podríem comptar amb el seu suport.

Per tant, vull agrair aquest bon treball, que, acompanyat del sector, crec que ha enriquit un decret i l'ha fet, en fi, més adequat i més ampli per atendre un gran repte com el que tenim.

El decret que avui els presento, per tant, representa el compromís, espero, de la gran majoria del poble de Catalunya per emprendre, com els deia, una línia de progrés centrat en la transformació de viure, de moure'ns, de produir d'una manera neta i sostenible. I, per tant, implica també un impuls en el creixement i en guanyar competitivitat en els nostres sectors econòmics. Es prenen també mesures estructurals en termes de seguretat, de cost, d'autonomia energètica –més després d'haver patit l'apagada del 28 d'abril del 2025 i nous episodis de tensió al desembre– per mitjà d'accelerar generació, emmagatzematge i reforç de xarxa.

Per tant, amb aquest paquet normatiu perseguim diferents objectius: el primer, integrar i agilitzar bateries i renovables; el segon, ajustar la normativa urbanística; tercer, facilitar renovables en infraestructures hídriques i ampliar concessions en centrals hidroreversibles. Agilitzar la xarxa de transport i de distribució. Transparència també en els punts d'accés i de connexió. Millorar l'autoconsum, la participació, la planificació territorial. Reforçar competències locals, com deia, i simplificar punts de recàrrega. Aquests serien els objectius generals que perseguim.

Per tant, aquest decret normalitza l'autoconsum a Catalunya; situa els ajuntaments, la participació local, al centre de la presa de decisions. És necessari entendre el

principi superior, que Catalunya ha de dur a terme una transformació en clau de transició energètica i transformació neta, a la vegada que és veritat que ho hem de fer també amb les millors opcions plantejades des del món local.

Actualitzem i millorem el marc vigent, en especial pel que fa al desplegament de les bateries i dels sistemes d'emmagatzematge. Com els deia, l'apagada ens va mostrar que és bo que el nostre sistema energètic elèctric tingui aquestes bateries, aquests sistemes d'emmagatzematge per donar resiliència i estabilitat a les energies renovables. Simplifiquem procediments, reduïm terminis, evitem duplicitats, facilitem també la implantació d'infraestructures en espais compatibles, com poden ser basses de reg o zones antropitzades.

Amplia també els usos admesos en sòls no urbanitzables sense necessitat de modificar planejaments, tant per a renovables com també per a emmagatzematge. És una mesura que accelera la implantació d'aquests projectes, que clarifica, que ordena el marc urbanístic, de manera que els ajuntaments també puguin exercir les seves competències amb plena seguretat jurídica i amb capacitat de supervisió.

Igualment, introduïm també millores substancials –seguretat jurídica i agilitat administrativa– en l'àmbit urbanístic i en la tramitació de línies elèctriques de competència catalana. Facilitem, doncs, la modernització de la nostra xarxa a través de la integració coherent d'emmagatzematge en el règim urbanístic i potenciant també projectes que tinguin un alt valor estratègic, que són un element determinant per establir un sistema que tingui flexibilitat i que pugui respondre als pics de demanda i als riscos climàtics. Per tant, un objectiu que aborda aquest decret llei és tenir més capacitat de connexió, una xarxa més moderna i una infraestructura energètica preparada per als reptes de futur i per a l'increment de la incorporació de les energies renovables.

Hi ha algunes mesures a destacar també en l'àmbit de la distribució i la proximitat. S'elimina, per exemple, la necessitat d'autorització administrativa prèvia i de construcció per a les instal·lacions d'entre cent i cinc-cents quilowatts, accelerant, per tant, la tramitació d'instal·lacions renovables en terreny o en teulades. I també es preveu que una línia elèctrica que connecti una instal·lació d'autoconsum amb excedents amb un punt de consum proper pugui ser declarada d'utilitat pública.

Creem les taules de diàleg social per vegueries, incloses també en el text d'avui. Es reforça el concepte de corresponsabilitat. I, al mateix temps, amb aquest nou decret oferim a les administracions locals més informació sobre la capacitat de xarxa i sobre l'estat de sol·licituds en cada subestació, de manera que els ajuntaments puguin també anticipar les seves necessitats, identificar oportunitats i contribuir activament a la planificació energètica del seu municipi i, per tant, del país en el seu conjunt. Per tant, es consolida un model en què els municipis deixen de ser uns receptors passius de projectes i passen a ser uns socis estratègics.

Amb els segons que em queden... (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) He demanat al president que sigui una mica relaxat amb el temps; seran un o dos minuts més. Dir també que el decret llei reforça les...

El president

Un moment, senyora consellera. Els consellers no tenen límit de temps.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Doncs llavors, acabo...

El president

Per tant, l'orientem. I aturo el rellotge.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies.

El president

Però no..., la meva generositat no és arbitrària (*la consellera riu*), sinó conseqüència del que diu el Reglament. Té la paraula.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president. En tot cas, no m'estendré molt. Però sí que crec que val la pena repassar fins al final les aportacions d'aquest decret llei. Reforça també les comunitats energètiques en qualitat d'interès públic i, per tant, permet que els

ajuntaments cedeixin espais per a instal·lacions de renovables i de participació ciutadana. També crea un mecanisme perquè els promotors puguin transmetre l'autorització a tercers amb millor capacitat financera. Aquest era un punt fonamental per tal d'evitar la pèrdua de projectes, com saben, que en aquests moments han passat pràcticament tot el procés administratiu. I es reforça també l'Oficina de Gestió Empresarial per poder automatitzar tràmits i reduir terminis.

En definitiva, el progrés, o aturar certa especulació depredadora, recuperar paisatges, depèn de descarbonitzar com a projecte col·lectiu de país. Hi ha qui somia no només en aturar els canvis que ens venen d'aquest augment de temperatura i d'escenaris climàtics radicals que ja vivim a casa nostra els últims anys; hi ha qui somia més coses. I el Govern vol estar en aquesta línia: produir progrés verd, sostenible, recuperar natura i paisatges. Jo començava i deia –m'atreveixo a dir– que el patriotisme avui reclama progrés en renovables.

Moltíssimes gràcies.

El president

A continuació, passem ara a la intervenció dels grups parlamentaris per tal que puguin fixar la seva posició. Segons es va acordar a la Junta de Portaveus, els grups parlamentaris tindran un torn de cinc minuts per a cadascun. Té la paraula, en primer terme, doncs, per fixar la posició, i en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat senyor Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Consellera, bona tarda. Diputades, diputats... Saludem també les entitats i públic que ens acompanyeu. I especialment, com ha dit la consellera, també agrair la interacció que hi ha hagut amb nosaltres, amb el Grup Parlamentari de Junts, però també amb la resta, ens consta, amb la preocupació perquè finalment aquest decret llei, el 12/2025, del juny, es transformés en aquest 22/2025 i que pugui tirar endavant. Nosaltres pensem que amb la feina que s'ha fet, doncs, s'ha millorat substancialment el decret llei i dona resposta a les preocupacions que molts grups parlamentaris havíem rebut i que van provocar que en el seu moment, en el plenari de juliol, s'hagués de retirar.

A la vegada, també reiterem el posicionament de Junts per Catalunya al costat de la transició energètica, cap a energies renovables, netes, i sobretot també cap a la sobirania energètica. Nosaltres defensem un model en què Catalunya pugui tenir les competències plenes en energia.

Catalunya va ser un país pioner, amb una llei aprovada el 2017, la llei del canvi climàtic. Però, en canvi, ara ens hem quedat una mica a la cua en el posar a la pràctica les mesures. I no és culpa estrictament política de ningú, perquè pel mig, com s'ha dit també en l'anterior decret llei, hi ha hagut pandèmia, hi ha hagut..., hi va haver l'aplicació del 155 i, per tant, diferents successives convocatòries electorals que han fet que no estiguem en el moment idoni per fer o per completar aquesta transició energètica. De fet, les xifres canten. L'any 2030 hi hauria una previsió de generar trenta-cinc terawatts hora, i estem a sis; per tant, estem a una desena part del camí.

Segurament, també –ja ho ha dit la consellera–, si no hagués passat l'apagada de l'abril, no sé si aquest decret llei hagués arribat encara a intentar accelerar la transició energètica. Fins i tot la seva directora general ho va dir: «Aquest decret llei és fill directe de l'apagada.» I, per tant, allò que diuen: les males coses a vegades provoquen bones coses. Esperem que sigui per a bé.

La realitat, però, és que a Catalunya portem, com dèiem, un endarreriment en l'execució de la transició energètica, però les xifres també no són gens optimistes. Un tràmit d'autorització d'un parc eòlic terrestre de mitjana triga uns 1.045 dies, i el tràmit d'un parc solar fotovoltaic sobre terreny triga uns vuit-cents dies de mitjana. Per tant, això és completament dissuasiu per als inversors i per als promotors. I també com a país veiem que aquí hi ha tota una trava administrativa i unes traves que s'haurien de poder solucionar. I aquest decret llei suposo que anirà en aquesta línia –esperem-ho– a l'hora de la seva aplicació.

En la versió de juny, el 12/2025, nosaltres ja vam dir que vèiem que hi havia molt bones intencions en el decret llei, però que hi havia alguns punts que crèiem que generaven alguna incertesa, generaven temor en el món municipal, en el món agrari, en les entitats paisatgístiques i ecologistes, i, per tant, que es podia millorar. El que arriba avui, com dèiem, ha estat molt ben millorat. Jo no faré o no repetiré els punts

que milloren ni els punts que, diguéssim, recull i que corregeix. Però, per tant, en aquest sentit, des de Junts sí que hi donarem suport en aquesta ocasió.

Nosaltres el que també vam dir i vam alertar és que no hi havia consens. Aquell decret llei va arribar aquí sense haver-lo consensuat amb molts sectors, ni amb partits polítics com el nostre, i que, per tant, quan un govern no té la majoria parlamentària garantida, s'ha d'arribar, com es diu, consensuat de casa. I avui s'ha fet la feina, s'ha de reconèixer, però al juny no s'havia fet.

En el decret anterior del tema d'agricultura i forestal també s'ha dit, s'ha posat en evidència que moltes vegades el Govern arriba aquí sense haver-lo consensuat plenament. I, per tant, això genera, per exemple, posicions d'abstenció o posicions contràries. I, per tant, jo crec que aquí el Govern també hauria de prendre nota del que ha passat.

També cal fer esment d'una situació. Aquest decret llei està molt bé, però s'avança al Plater, el pla territorial sectorial per la implantació de les energies renovables, que sabem que està a la cuina del departament –demà tenim reunió al dematí amb la consellera. Però això genera també incertesa en els territoris, en els ajuntaments, especialment als ajuntaments petits, que tenen pocs recursos tècnics o jurídics per fer front a les múltiples propostes d'inversió que apareixen.

Per exemple, aquesta setmana des de Bellcaire d'Empordà fins a Montbrió del Camp, des d'Alcarràs al Segrià, o la Sentiu, a la Noguera, o a Serinyà, al Pla de l'Estany, ens arriben inquietuds d'ajuntaments que veuen projectes amb un decret llei que avui validarem, però amb un Plater que encara està a la cuina. I, per tant, això continua generant inquietud i incertesa en el territori.

Finalment, reiterar, amb el poc temps que em queda, que aquest decret llei, com deia, està molt bé, però que encara estem sotmesos a una política energètica estatal. És l'Estat qui fixa els preus a través de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. És l'Estat qui és propietari de la xarxa de distribució elèctrica. És l'Estat qui no subhasta nusos des de l'any 2020, per tant, limitant l'accés a la xarxa de connexió. És l'Estat qui subhasta les tecnologies que entren en funcionament. És l'Estat qui gestiona els projectes de més de cinquanta megawatts. És l'Estat qui limita

l'autoconsum, fins ara, a cinc quilòmetres; hauria de ser a vint, com a França. És l'Estat, per tant, qui no ens deixa tenir plena sobirania energètica.

I, per tant, en aquest decret llei, i en el Govern també, li veiem una falta també d'esperit a reivindicar plenament les competències energètiques per al nostre país. Aquesta també és una mancança que trobem en aquesta voluntat de tirar endavant les renovables.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Consellera, diputades, diputats... També una salutació a les entitats que ens acompanyen a l'hemicicle. «Esquerra Republicana és obertament favorable a agilitzar el desplegament de les energies renovables en un context d'emergència climàtica.» Aquestes mateixes paraules, consellera, les que utilitzo avui per començar la meva intervenció, eren les escollides per començar la intervenció prevista per a finals de juliol, abans que el Govern acabés retirant l'anterior decret llei al no comptar ni amb els suports parlamentaris necessaris ni amb la complicitat del món local i el sector agrari.

Per nosaltres, la descarbonització és innegociable, però no es pot fer a qualsevol preu. Renovables, evidentment, però d'acord amb el model de desplegament que Esquerra Republicana ha defensat sempre, un model participat en la seva governança, amb consens territorial i respectuós amb el sòl agrari i el paisatge.

Avui, i aquesta vegada, sí. Havent mantingut intenses negociacions amb Esquerra Republicana, sobretot també amb el company i diputat Jordi Albert, en moltes hores de feina, el Govern porta a convalidar una altra versió del decret llei. I aquesta vegada, sí, havent replantejat, rectificat i corregit gran part dels greuges que suposava l'anterior text per als ajuntaments, per al sector agrari i per a les persones que viuen en els municipis més afectats per la reforma. Per tant, des del meu grup parlamentari donarem suport a la convalidació d'aquest nou text.

I aquest és un exemple més de la voluntat del meu partit per fer moure el Partit Socialista de posicions que semblaven inamovibles i assegurar majories que permetin portar a terme transformacions valentes que facin més fàcil, digna i justa la vida de la gent.

Perquè Esquerra Republicana fa que les coses es desbloquegin; no com altres, que el que volen fer és bloquejar-ho tot. Esquerra Republicana fa que les coses passin; no com altres, que ni fan ni deixen fer. Esquerra Republicana és un partit seriós, responsable i transformador, que sí, en ocasions assumim certes contradiccions amb l'esperança d'assegurar millors condicions de vida per a la majoria de la gent; no com altres, que de contradiccions no en tenen, perquè sempre que han de triar ho fan a favor dels bancs, les grans energètiques i les patronals immobiliàries. *(Alguns aplaudiments.)* I el nostre objectiu és fer complir els acords subscrits, i no pas fer l'impossible perquè no es compleixin, perquè l'objectiu és el de guanyar sobirania, garantir drets i fer avançar el país.

I quines són les aportacions que hem aconseguit en aquesta nova versió del text? Hem dotat –ja ho ha dit també vostè, consellera– el text de més mecanismes de participació i incidència en el món local. Hem eliminat la consideració d'interès públic superior, tal com ens demanaven els nostres regidors i regidores, alcaldes i alcaldesses. Hem incorporat major protecció dels sòls d'activitat agrícola i regadiu per desincentivar perdre més camps de cultiu –i avui també hem parlat del sector primari. Hem prioritzat la implantació de projectes en sòls antropitzats. Hem exigit l'ampliació d'alguns terminis pel que fa a municipis rurals, d'acord amb l'aplicació de l'Estatut de municipis rurals. Hem apostat per la consolidació de les oficines comarcals de transició ecològica. Hem introduït canvis normatius per poder passar les línies elèctriques pel costat de les carreteres de competència catalana, per reduir-ne l'impacte visual i ambiental. O, per acabar amb els exemples, hem introduït també millores per afavorir i facilitar l'aprofitament de l'autoconsum, fomentant la generació distribuïda.

Però no només això, som ambiciosos i no renunciem a anar més enllà. I és per això que també hem aconseguit el compromís del Govern per a altres punts, com, per exemple, publicar el tan necessari i esperat document inicial del Plater abans de que

acabi aquest any –per tant, queda molt poc– per permetre que aquest desenvolupament sigui ordenat a tot el territori, no només a aquells territoris que sempre són objecte d'implantació de projectes. I, sobretot, que es tinguin en consideració els criteris de transparència, participació i compatibilitat del sòl.

Per altra banda, i també molt important en el model d'Esquerra Republicana, com és la governança, el reforç de L'Energètica, amb una dotació econòmica suficient per tal de facilitar la seva participació en projectes renovables arreu del territori, inclosos els que es puguin traspasar, facilitant també la integració dels ens locals en L'Energètica, assegurant la seva entrada al segment de distribució elèctrica el més aviat possible mitjançant una societat amb personalitat jurídica pròpia.

I, finalment, hem aconseguit també el compromís del Govern per estabilitzar els efectius del programa temporal per a l'avaluació ambiental de projectes d'energies renovables, que finalitza properament i que és el que pot ajudar amb aquesta agilització de les tramitacions.

Acabo resumint el que ens ha mogut a l'hora de negociar els termes d'aquest nou decret. I és que des d'Esquerra Republicana no podem entendre que l'agilització del desplegament de les energies renovables no vagi acompanyada d'altres canvis orientats a assegurar la participació ciutadana en la planificació amb consens territorial i respectuós amb el paisatge i el sòl agrari, o a recuperar el control públic i la capacitat de governança d'una qüestió tan essencial com és l'energia.

Dit d'una altra manera, hi som perquè les coses passin, i ho fem fent possible polítiques que donin respostes a les necessitats del present per assegurar oportunitats de futur i per a tothom, no només per a uns pocs.

Moltes gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, molt honorable president del Parlament. Honorable consellera, diputats... Saludar, en primer lloc, els membres del departament que ens

acompanyen i, sobretot i especialment, els representants de les entitats i associacions que esteu avui aquí escoltant l'aprovació, o no, o, en tot cas, el debat d'aquest decret llei.

Avui abordem amb absoluta claredat el Decret llei 12/2025, que va quedar pendent per manca d'acord, sobretot per manca de diàleg no només amb les entitats i, sobretot, amb els municipis i també amb els grups polítics el passat estiu. I, per tant, cal dir-ho sense embuts: aquest decret no és només un decret tècnic; s'aprofita una situació d'emergència puntual per introduir canvis profunds que no han estat, sota el nostre punt de vista, suficientment debatuts, que no tenen justificació tècnica sòlida i que poden tenir, per tant, efectes estructurals negatius.

La seva manera de governar, doncs, és, un cop més, a cop de decret llei i sense el consens, l'acord ni, sobretot, el diàleg necessari en un cas, en una situació com aquesta. Perquè relaxar controls en nom de la urgència, afavorir la concentració empresarial, desprotegir el territori, vulnerar l'esperit del decret del 2019 no són detalls menors, consellera. Catalunya necessita energia renovable, sí, però també necessita garanties, necessita equilibri territorial i necessita, sobretot, seguretat jurídica.

Valorem, nosaltres, positivament l'intent de reduir burocràcia en aquest decret llei, simplificar procediments, establir normativa clara per a les instal·lacions d'emmagatzematge amb bateries. Però simplificar, senyora consellera, no vol dir tampoc precipitar. Fer regulacions sòlides, equitatives i transparents és imprescindible, sí. Qualsevol canvi que afecti l'energia, el territori i els municipis mereix un consens ampli, socialment i institucionalment parlant.

Però em referiré sobretot a la realitat energètica catalana que tenim en aquests moments i que és molt complexa: les centrals nuclears, honorable consellera. Les centrals nuclears d'Ascó I, Ascó II i Vandellòs continuen sent pilars imprescindibles del nostre sistema elèctric. I això vostès ho saben, ho saben en públic i ho saben en privat, però els hi costa acceptar-ho.

Miri, van generar més de 22.000 milions de quilowatts l'any passat, el 2024, representant, per tant, una proporció de prop del seixanta per cent del subministrament de la nostra despesa elèctrica. Vandellòs II té una potència de

l'ordre de mil cent megawatts, fonamental per a l'estabilitat de la xarxa. I el que és més important: la central d'Ascó sosté més d'un miler de llocs de treball directes i indirectes, i aporta ingressos crucials per als municipis de la Ribera d'Ebre i dels voltants. I aquestes xifres representen no només els megawatts, que és una cosa absolutament etèria, absolutament difusa, no? Aquestes xifres representen persones, representen pobles i representen l'economia real catalana. I vostès d'això no en parlen i, si en parlen, valdria més que no en parlessin.

Miri, resulta que volem energia, resiliència elèctrica, però també volen tancar les centrals nuclears. Escolti'm, això és absolutament un error demencial. És que vostès volen estar a missa i repicant, i això no pot ser, senyora consellera –això no pot ser.

Perquè els vull preguntar, no només a vostès, que també, al Grup de Junts, Esquerra Republicana, el Partit Socialista: què els hi diran vostès, als seus alcaldes i regidors al territori? Tant parlo d'Ascó com de Vandellòs. Què diran als seus regidors i alcaldes? Com explicaran als treballadors, a les famílies, que han permès, que volen permetre que les centrals nuclears es tanquin amb els seus vots?

Mirin, aquestes centrals nuclears generen un percentatge molt alt i estable de tota l'electricitat que consumeix el territori català. Aquesta producció, a més, és contínua: vint-i-quatre/set, vint-i-quatre hores, set dies a la setmana. No depenen del sol ni del vent. És una energia estable en el preu, i vostès resulta que estan encaparrats en tancar les centrals nuclears. Perquè reconeixin i reconeixin-ho públicament: no hi ha avui en dia cap alternativa real per substituir les centrals nuclears. I, si n'hi hagués, doncs resulta que tindríem un risc real d'apagades, un risc imminent d'apagades, un augment també immediat d'importacions. Perquè a vostès no els hi faria re comprar l'energia a França al preu que fos; més car, els hi és igual. Per tant, una pujada del cost real de l'electricitat. I, per tant, també la pèrdua d'economia energètica que tenim a Catalunya.

En definitiva, nosaltres ens abstindrem. És un debat molt ampli. Jo he volgut centrar la meua intervenció en les centrals nuclears, en defensar, com no pot ser d'una altra manera... El Partit Popular defensarem sempre –sempre– l'efecte de les centrals nuclears. Però nosaltres ens abstindrem en aquest decret llei, perquè, tot i que no compartim la forma ni el relat ni l'enfocament que fan vostès, el que no farem tampoc

és posar pals a les rodes en temes com aquests, tan absolutament elementals, tan absolutament definitius per a l'economia catalana.

Moltes gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyor president. Consellers, consellera... Al leer su propuesta energética, este decreto, me ha recordado el famoso decreto 2007 de Zapatero. Parece que este decreto, en vez de haberlo redactado usted, lo haya redactado Zapatero.

De hecho, quizás es posible en tanto en cuanto que si no dominan cuál es el trámite parlamentario, porque hasta la Mesa del Parlament lo tuvo que rechazar, porque no cumplía con los términos, no sé cómo ustedes van a gestionar la materia energética en esta región, cuando no saben ustedes ni gestionar en materia parlamentaria lo que significa un decreto.

Pero, miren, este decreto es la muestra de cincuenta años de bipartidismo en materia energética, cincuenta años en los que tanto el Partido Popular, el PSOE y el separatismo nos han llevado precisamente a la mayor crisis energética sin precedentes; la mayor crisis energética moderna, en que el pasado 28 de abril nos dejaron a oscuras –a oscuras. Y los mismos que protagonizaron ese apagón son los que ahora vienen de adalides de la protección de la energía, que van a garantizar el suministro y que van a garantizar la energía en Catalunya. Suena curioso, ¿no?

Pues bien, este decreto tiene tres vías. La primera es que da más ampliación a los ayuntamientos. En absoluto han contado con el mundo local, pero ellos van por esa vía. La segunda es que atacan y ponen en jaque de manera directa y contundente el sistema primario, el sector primario, nuestro sistema agrario. Y la tercera cuestión, como he dicho antes, el hecho de que a ustedes, evidentemente, se les llena la boca del Parlament de Catalunya, pero, cuando tienen que ustedes ir por la vía ordinaria, la obvian por completo, porque no les gusta el trámite parlamentario. Y no les gusta

el trámite parlamentario porque, si no, tendrán que explicar cuál ha sido su vía energética, cuál ha sido su proyecto energético durante todos estos años.

Ese proyecto energético es el que... Ustedes se basan en el año 2007, ese proyecto de Zapatero, ese proyecto que pone en jaque el sistema municipal, porque, además, da más garantías a los municipios para poder expropiar. Es decir, en contra del bien común y en contra de ese interés general y, por tanto, de esos vecinos. Primera cuestión.

Segunda cuestión. Ustedes ponen en peligro miles de hectáreas de regadío, y de esto ustedes no han dicho absolutamente nada. Han pasado de puntillas. ¿Por qué? Porque ustedes tienen la imagen onírica, esa imagen de seguir arrancando olivos para plantar placas y placas fotovoltaicas. Ustedes, es lo que quieren. Y ¿por qué? ¿Por qué no vienen a este Parlamento y lo explican y lo matizan? No. Porque a ustedes les da igual, porque ustedes lo que quieren es dar una respuesta. Pero ¡si todo el mundo, toda España, toda Cataluña, sabe que fueron ustedes los culpables del apagón del 28 de abril! (*Alguns aplaudiments.*) Ustedes fueron los culpables.

Pero si este decreto lo promulga el Govern... (*Remor de veus.*) No se pongan nerviosos –no se pongan nerviosos. Han sido ustedes que han gobernado España, y ustedes nos han llevado a esa vía. Ustedes han tenido ese resultado. Por tanto, no se pongan nerviosos.

Miren, si al fin y al cabo es una situación de..., constatable. Sus políticas renovables, sus políticas energéticas, nos han llevado a un apagón en España. ¿Y esto lo va usted a revertir? ¿Lo van ustedes a revertir? No. Pero, miren, al final, hay un tema que es fundamental, y porque tengo poco tiempo y no me quiero ir de esta tribuna sin explicarlo. Si bien el Govern promulga este decreto, el papel de Junts es digno de estudio. Junts per Catalunya. (*Remor de veus.*) Sí, a vosaltres, sí. Aquellos que hacen defender la nuclear, aquellos que dicen y se ponen la defensa de haber roto con Sánchez, aquellos que dicen haber evitado el impuestazo a las químicas de Tarragona, aquellos cogen y se abstienen en la votación del Congreso para evitar el cierre de las nucleares. Ustedes. Ustedes fueron los protagonistas que le dieron todo el apoyo a la bancada «ecolojeta» para cerrar las nucleares. Ustedes. Sí, sí, ustedes.

Y, claro, ¿cómo van a explicar eso? –¿cómo van a explicar eso? ¿Y cómo van a explicar y van a ir a las Terres de l'Ebre, a Ascó, a Vandellòs y van a decir que, gracias a la votación de los señores de Junts, no se puede alargar la vida útil de las nucleares? (*Veus de fons.*) És veritat. Clar que sí que és veritat. Y esa es la situación que hay hoy. Porque a lo mejor el señor Canadell hace que no con la mano, pero la realidad es que había una oportunidad de oro de perder una votación el Gobierno y decirles, de manera contundente, que hay una alternativa, una alternativa limpia y verde ante su proyecto ecologista y «ecoloverde». Pues bien, ¿qué ha pasado? Que esa es la situación que ustedes nos han traído.

Por tanto, mire, señora Paneque, usted lo tiene muy fácil. Si realmente quiere garantizar el suministro, si usted realmente quiere garantizar energía en Cataluña, lo tiene muy fácil: apueste realmente por las renovables y saque un decreto de apoyo de manera contundente a Ascó y Vandellòs, y no este decreto, que lo único que hace es expulsar a las nucleares y dejar la puerta abierta otra vez a renovables. Usted es Zapatero 2.0.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Si algun dia la intel·ligència artificial funciona com a *Minority Report* i podem anticipar el que diran alguns diputats i diputades d'aquest Parlament, jo crec que avui alguns no tindríeu vídeo del TikTok.

Bé, bona tarda a tothom. Saludar els diputats i diputades, consellera, secretari, director i directora i, sobretot, també les entitats del sector energètic que avui ens acompanyen. Jo crec que avui podem dir no sé si un dia històric, perquè s'ha dit tantes vegades aquesta frase des d'aquest faristol, però sí, jo crec que és un bon dia i que ens hem de felicitar. Perquè ja fa sis anys que es va declarar l'emergència climàtica al nostre país, a Catalunya, però avui les emissions continuen pràcticament igual que fa trenta anys. Encara no tenim pressupostos de carboni aprovats, i el país avui segueix depenent d'un model energètic declarat obsolet.

I la realitat és que la gran majoria de les emissions provenen de com vivim, de com ens movem, en definitiva, de com produïm als nostres pobles i ciutats. I no tenim una alternativa seriosa que no passi per més renovables, més electrificació, més electricitat neta i un desplegament accelerat però ordenat. I en aquest context tenim avui aquest decret llei, el 22/2025, que no arriba sol, i s'ha dit. Arriba amb acords polítics entre grups parlamentaris, però també amb el consens amb les entitats ecologistes, comunitats de regants, les del sector energètic, els productors, el sector agrari.

I em centraré sobretot en l'acord del Govern amb els Comuns, perquè hem acordat, al nostre entendre, una nova etapa en la transició energètica, però també sobretot en la protecció de la biodiversitat. Per tant, nosaltres no fem una adhesió automàtica al decret, ni tampoc és una confiança cega –i ho sap el Govern. És una aposta política per fer les coses bé. És un acord que explica com volem transformar el model energètic i com blindem la biodiversitat i el territori perquè la transició energètica sigui justa i sigui viable. Perquè, si no –ho hem dit sovint–, no serà. Un acord que no separa energia de natura, que no separa producció de territori, sinó que fa camí en comú.

Per això aquest acord per nosaltres val doble. D'una banda, una transició energètica renovable, ordenada i justa, que posa fi als bloquejos i empodera el territori. I, d'altra banda, una política de paisatge i de biodiversitat amb estructura, capacitat i múscul, que permeti preservar allò que cal protegir i gestionar activament allò que cal recuperar. I aquesta és la base: ciència, democràcia i respecte pel territori. Sense això no hi ha transició justa.

I, des d'aquesta base, aquest acord polític té quatre grans línies d'acció. En primer lloc, la planificació i el tan esperat Plater. En segon lloc, la democràcia energètica, posar l'energia a les mans de la gent. I d'algunes de les accions... Jo crec que al decret tots els punts són importants en si mateixos. I, per tant, ja s'ha fet un desglossament d'aquests, però em fixaré en alguns en concret.

Tots els projectes hauran de reservar un vint per cent perquè hi participi el territori amb criteris d'arrelament –important–, límits per a inversors i una voluntat clara: que la participació sigui real i sigui transformadora. Els petits municipis, doncs, tindran

més força, més temps i, sobretot, tindran més eines per fer sentir la seva veu. Reforça també una estructura pública, com les oficines de transició energètica, que han d'estendre el suport i el coneixement a tot el territori. Per la meua experiència personal amb comunitats locals d'energia, una qüestió molt important, que és que es reconeix la competència municipal, que simplificarà –deixi-m'ho dir així– la feina de les intervencions locals en els seus informes al respecte.

En tercer lloc, la generació distribuïda i l'autoconsum, que estigui al servei de la proximitat. La transició energètica no pot dependre només de les grans infraestructures. Ho repeteixo, si volem una transició justa, cal activar el territori –teulades, aparcaments, polígons, comunitats. Cal posar la generació a prop de qui la consumeix, i cal prioritzar el que ja està urbanitzat.

I, en quart lloc, sòls agraris i fotovoltaica intel·ligent, una transició que protegeix també el món rural. En definitiva, menys pressió sobre els millors sòls agrícoles, perquè energia i alimentació no són rivals; són els dos pilars d'un país just i sostenible. I, finalment, donem un salt d'escala en L'Energètica, que podrà entrar a la distribució, exercir el dret de tanteig, etcètera, etcètera.

La segona part de l'acord és que la transició no és només energia; és territori, és paisatge, és biodiversitat. I això vol dir fer-la compatible amb la urgència climàtica, amb la protecció per a un país viu. Per això, l'acord desbloqueja, per fi, l'impuls de l'Agència de la Natura, amb un pressupost estable i funcionant el primer semestre del 2026, i posa en marxa les accions del Conservatori del Litoral, amb criteris clars, participació i autonomia per protegir la franja més vulnerable del nostre país.

És un canvi polític, no només tècnic; ho deia la diputada del PP i, efectivament, hi estem d'acord. La biodiversitat ha de deixar de ser moneda de canvi i ha de passar a tenir estructura, pressupost i capacitat d'actuar. I, sobretot, a banda de posar números i terminis per reforçar el sistema d'espais naturals amb noves places per gestionar parcs, la dignificació de les direccions dels parcs també, però sobretot un full de ruta legislatiu –i acabo, president–, la nova llei del patrimoni natural, la recuperació i protecció de setanta espècies el 2026 –cinquanta per cent 2026 i el cent per cent el 2030–, el pla general de política forestal i l'inici dels tràmits per a una nova llei forestal el 2026.

Per tant, el nostre vot a favor del decret és un sí per a una altra manera de fer: renovables amb democràcia, municipalisme, retorn social, protecció del sòl agrari, protecció de la natura, conservació del litoral, política forestal real i, en definitiva, poder públic al servei del bé comú.

Salut i bon treball.

El president

Gràcies, senyor diputat. I, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Consellera, consellers, diputats i diputades, públic assistent, benvinguts i benvingudes. Bé, aquest decret, de fet, novament és una modificació d'un decret de la llei d'urbanisme, etcètera. Què ens indica això en el moment que estem? Doncs que la feina no s'ha fet bé. El 2017 comencem amb la llei del canvi climàtic; el 2019, el primer decret de renovables, i estem al 2025 i ara sembla ser que ens expliquen que amb aquest decret es soluciona tot, i aquí s'acaben els conflictes i el desenvolupament de les renovables no tindrà cap problema.

I tots sabem que això no és veritat, perquè la peça clau per a tot plegat és el Plater. I el Plater, tot i que demà sí que hem quedat per parlar-ne, encara no el tenim sobre la taula, i la seva aprovació no serà immediata. I si fos immediata –que ens n'alegràriem, i molt–, tot i això, anem amb anys de retard, perquè s'ha començat la casa per la teulada, i per això ens trobem aquí. I aquí no és per repartir culpes, però sí, també s'han de repartir. Des dels diferents governs fins a arribar a l'actual no s'ha fet bé la feina, no s'ha comptat amb la participació del món local, no s'ha comptat amb la participació de la pagesia, amb les entitats, etcètera. I per això s'ha generat un conflicte com el que vivim. I tot això es podria haver solucionat fa molt de temps fent les coses bé.

I, en aquest cas, no criticarem aquest decret perquè té coses positives –i ho reconeixem–, però també en té d'altres en què no compartim el model –sempre hem exposat quin és el nostre–, i no el compartim ni molt menys al cent per cent amb vostès. Però sí que és veritat que, si més no, notem una sèrie de millores, finalment,

amb un decret que ens presenten; modificacions que poden ser interessants. Però sobre una base mal feta, perquè des de bon principi el que nosaltres hauríem fet i sempre hem reclamat i hem presentat aquí al Parlament és que calia fer una llei de transició energètica. Evidentment, no avui ni demà, sinó fa uns anys. I aquí no es va fer res i es va deixar tot a l'atzar, a les problemàtiques que s'han generat i que auguro que no s'hauran acabat amb l'aprovació d'aquest decret i que, per tant, fins que no tinguem el Plater pactat amb tot el territori, doncs, serà molt complicat solucionar el greu conflicte que patim arreu del territori.

I, quan parlen d'actors, segur que han participat molts actors en aquest nou decret, però sempre se'n deixen. La Xarxa Catalana per a una Transició Energètica Justa representa cap a cent entitats del país, és molt representativa; potser més que depenen d'altres, i no se'ls convida a participar. Jo l'animo, consellera, a que també faci participar aquesta entitat i d'altres que hi ha en el territori que fan molt bona feina i que tenen propostes sobre la taula i que també poden col·laborar.

Quan vostè ens parla que cal un gran acord de progrés, bé, en podríem parlar, perquè alhora que vostè ens ven aquí la importància de la transició energètica, que la compartim, que és totalment necessària per tancar les nuclears el més aviat possible, alhora vostè, el seu Govern, vostè mateixa..., el gran anunci d'aquesta legislatura és l'ampliació de l'aeroport, que, curiosament, ho comparteixen amb els que volen les nuclears i ens diuen «ecolojetas».

Per tant, plantegin-se quines són les seves propostes, perquè un gran acord de progrés per a aquest país no només és la transició energètica en termes de producció, també en termes de mobilitat, també en tot tipus de termes de desenvolupament de la mobilitat al país. I no una mobilitat pensada per ampliar un aeroport perquè vinguin 15 milions més de turistes al nostre país, que ja està massificat, amb totes les conseqüències ambientals que això generarà.

Per tant, quan busquem un gran acord de progrés, nosaltres pensem que ha de ser molt més ampli que tan sols la transició energètica. També hem de parlar de tots els altres temes que giren al voltant d'aquesta transició, que en són molts d'altres. I vostès coincideixen amb els de les nuclears en alguns dels temes.

I vostès són els que tampoc no estan complint la llei catalana del canvi climàtic, igual que no la complien els anteriors governs. Per què no posen l'impost per a les empreses contaminants? Per què no tiren endavant l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells? Això també és transició energètica. Aquest gran acord ha d'anar molt més enllà. Igual que els pressupostos del carboni, que esperem que ben aviat tirin endavant, i que veiem les diferències entre el que proposava el comitè d'experts i el que realment ens proposen vostès.

Per acabar, direm que nosaltres en aquest decret ens abstindrem, perquè sí que, per respecte a diferents sectors que sí que han participat d'aquest decret, i hi ha millores substancials en tot el que són els terrenys agrícoles, etcètera, doncs, ens abstindrem.

Tampoc no veiem cap tema molt preocupant. Sí que és veritat que el nostre model, per exemple, d'ampliar de cinquanta a setanta-cinc anys les concessions..., doncs això no ho compartim, perquè pensem que haurien de ser infraestructures vitals públiques al servei de la ciutadania, i no en mans privades. Però, bé, aquests són altres debats que ja tindrem i que saben quin és el nostre posicionament.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Malgrat haver arribat a acords puntuals amb la comunitat de regants, aquest decret llei no compta amb el consens del sector primari català ni amb el vistiplau dels ajuntaments i municipis que se'n veuran directament afectats. Amb presses i sense debat, a l'estil del PSOE. Sota l'excusa de l'emergència climàtica i la urgència energètica, posen els interessos de les grans corporacions per davant dels de la pagesia.

Vostès són còmplices de la urgència a la que ara apel·len per aprovar el decret. La desídia, la manca de planificació i la incapacitat per plantar cara a les operadores i exigir responsabilitats i inversions ens han dut a la situació actual. Diuen que aquest

decret simplifica, agilitza i racionalitza els processos, però el que realment fa és redistribuir responsabilitats cap a les administracions locals i propietaris sense aportar els recursos pertinents. No toquen ni un gram dels privilegis de les distribuïdores i dels transportistes elèctrics.

Un reguitzell de bones paraules i intencions, on es confia en el compliment voluntari de les operadores, malgrat els incompliments reiterats dels darrers vint anys, i on no es preveu cap mecanisme de sanció ni cap calendari vinculant. Per ser tan urgent, concreten molt poc, no troben?

Tenim un govern que no aposta per la sobirania energètica, que vol que Catalunya depengui d'un model centralitzat, oligopolístic i orientat fora del país, sense capacitat real de decidir, produir ni gestionar l'energia que consumim. Potser per això defugen novament el model participatiu i arrelat al territori, donant via lliure a la concentració del poder energètic en mans de grans corporacions, sense contemplar les conseqüències ambientals, socials i econòmiques que això pot tenir a les zones rurals.

La Xarxa Catalana per a una Transició Energètica Justa els retreu, precisament, aquest desequilibri territorial. Tracten el món rural com un espai subordinat, d'on extreuen recursos i on entaforen les infraestructures que els fan nosa.

Amb aquest text, donen llum verda a les empreses promotores per adquirir terrenys agrícoles privats no urbanitzables, expropiant, si cal, els terrenys als propietaris. És a dir, obren la porta a les expropiacions per interessos privats, prioritzant la suficiència energètica per davant de la suficiència alimentària.

Sota la bandera de la urgència, enderroquen el sistema de garanties, controls i equilibris. El que prediquen és una agressió directa al nostre territori, que amenaça la preservació del sòl agrícola. Després de patir les polítiques comunitàries suïcides i de fer front a la competència deslleial dels països tercermundistes, ara la nostra pagesia també haurà de batallar amb les grans empreses energètiques.

L'especulació i la pèrdua de superfície agrària fèrtil i productiva són un greu que semblen disposats a pagar sense la menor recança. Eleven a la categoria d'interès públic superior qualsevol projecte vinculat a energies renovables o bateries. Ja no

compten els espais naturals, els sòls agrícoles o la biodiversitat per la que suara es desviven?

Fa certa gràcia que obrin la porta a la instal·lació de plantes fotovoltaïques sobre sòls de classe 1 i 2, els més fèrtils, i que ho vinculin a la seva viabilitat. Qui pretenen que decideixi si són viables els conreus: el pagès, l'empresari, el promotor del projecte?

Veuen normal legislar a cop de decret llei sense una planificació seriosa, sense un mapa clar, sense criteris que ordenin el desplegament de plaques i de molins eòlics? Aquesta improvisació al servei dels interessos econòmics, més que no pas dels interessos nacionals, no denota responsabilitat política, sinó una clara voluntat d'hipotecar el nostre país.

És evident la nostra vulnerabilitat energètica, però una apagada general no pot justificar ni la destrucció de les garanties legals ni del territori. Aliança Catalana no és contrària a les renovables, en absolut. Però volem una transició energètica catalana, arrelada, justa i democràtica. Una sobirania energètica que emani de la nostra sobirania nacional, no de les decisions de Foment, ni de Madrid, ni de Brussel·les.

No votarem en contra del decret llei perquè som favorables a millorar la regulació de les bateries, que són imprescindibles per a un sistema renovable estable, perquè compartim la voluntat de simplificar tràmits i perquè al text s'hi incorporen peticions del teixit productiu català. Però tampoc podem votar-hi a favor, perquè aquest Govern s'entesta a obviar les necessitats energètiques de Catalunya.

D'ençà del dia de l'apagada, l'operadora del sistema ha reforçat el percentatge de generació síncrona, és a dir, ara utilitza més energia d'origen nuclear per evitar noves apagades. Suposo que els desagrada aquesta lletra petita, perquè vostès continuen implacables en el seu discurs contra les centrals, impulsant, amb el suport de Junts, el tancament de les nuclears, malgrat constatar-se dia rere dia que són l'únic pilar per garantir el subministrament.

Continuen executant un calendari de tancament que desarma Catalunya en termes energètics, i continuen abandonant a la seva dissort el Camp de Tarragona i el gruix

de famílies que viuen a redós de les nuclears. D'aquí, la nostra abstenció. No podem avalar un relat que defuig i nega els problemes de fons.

El president

I, finalment, per fixar la posició del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Andrea Zapata Alfonso.

Andrea Zapata Alfonso

Gràcies, president. Diputats, diputades, consellers, conselleres, consellera Paneque... A mi sí que, abans de començar, m'agradaria recomanar a alguns grups parlamentaris que es llegissin el decret abans de fer les dissertacions terraplanistes que han fet aquesta tarda. *(Alguns aplaudiments.)*

I, mirin, ara fa uns mesos, un grup de diputats i diputades d'aquest Parlament, de diferents grups parlamentaris, vam anar a visitar una fàbrica que acabava d'instal·lar un petit parc de plaques fotovoltaïques per a autoconsum. I ens va explicar que van trigar gairebé deu anys en poder arribar a aquell punt, no?, i que realment s'havien trobat amb una autèntica odissea burocràtica.

Aquest cas, lamentablement, és només un dels molts que ens hem anat trobant al llarg del temps. I el que fem avui amb l'aprovació del decret de resiliència energètica és posar remei, finalment, a aquesta mena de situacions. El que fem és donar oxigen a molts catalans i catalanes, i ho fem des de la coherència i des del sentit comú.

I volia deixar clar que aquesta no és una decisió exclusiva d'aquest Govern; és fruit d'un treball –ja s'ha comentat– conjunt amb els grups parlamentaris compromesos amb la transició energètica, també amb la societat civil, amb la ciutadania, amb les entitats i, sobretot, també especialment amb els ajuntaments.

Per això es presenta aquest decret amb una perspectiva transversal, que, com bé ha explicat la consellera, totes tenen el mateix denominador comú: reforçar la nostra resiliència energètica. I els hi posaré exemples que ja també s'han comentat: la concreció en la regulació de sistemes d'emmagatzematge energètic, que no només ens acosten als objectius marcats, sinó que també atreuen inversió al nostre país gràcies a la seguretat jurídica que comporta; el foment de les comunitats energètiques; la facilitació de les hibridacions de parcs en bateries; l'eliminació

d'autoritzacions administratives prèvies per a parcs de generació de menys de cinc-cents quilowatts, o la limitació de les instal·lacions fotovoltaïques a zones de regadiu.

I sí, un dels principals objectius d'aquest decret és, precisament, blindar i donar eines als ajuntaments. Regulant, el que fem és evitar la seva indefensió. I també aclarim, per exemple, on poden o no poden fer instal·lacions.

Mirin, ens trobem en un debat clau. La resiliència del subministrament elèctric és fonamental per poder garantir el nostre progrés, un progrés que no pot avançar al ritme d'un cargol mentre les necessitats del país augmenten ràpidament.

I, mirin, diputats, en aquest plenari hem debatut constantment sobre energia. Ens hem escoltat desenes de vegades argumentar en contra i a favor de les energies renovables. I la majoria entenem que la inversió en energies renovables no és una despesa, sinó una inversió que genera beneficis econòmics i socials tangibles.

Però sí, lamentablement, també hi ha qui nega el canvi climàtic, i inverteix hores i hores i hores buscant arguments per poder rebatre propostes que són de sentit comú, com la que portem avui. I entenc que això ha de ser també cansat, però els hi dic una cosa: lo pitjor... Saben què és lo pitjor? Que donen lliçons i, quan arriben al poder, passen coses com la que ha passat a València. I jo els hi dic: lliçons, ni una. *(Alguns aplaudiments.)* Lliçons, ni una.

I jo pensava, mentre escoltava, que, mirin, ja que parlem d'energia, ostres, desprenen vostès molta energia negativa. Potser necessitarien alguna mena de neteja energètica profunda per veure si es calmen una mica i es relaxen, perquè crec que els hi cal.

Però, en fi, només per acabar, sí, teníem una bona proposta abans d'aquest estiu que no va fructificar, i no passa re. Calia enfortir els acords, calia seguir conversant, calia seguir negociant, treballant, escoltant, explicant. Com que calia, ho hem fet. Es fa, s'avança, es troben els equilibris necessaris, i d'això se'n diu fer política amb sentit de la responsabilitat per a tothom.

Però avui –avui– sí que demostrarem qui hi és i qui no de veritat. Avui votem a favor o en contra del progrés. I aquí, com diuen alguns també, *que cada palo aguante su vela*. Jo estic convençuda que avui farem un pas gegant cap a la transició energètica

del nostre país. I tant de bo –i els hi dic de tot cor– la majoria de vostès ens acompanyin en aquest camí.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, procedim a votar la convalidació d'aquest decret llei. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la seva derogació.

Passem, doncs, a la votació sobre la validació del Decret llei 22/2025.

Comença la votació.

El resultat de la votació és el següent: 103 vots a favor, 11 vots en contra i 20 abstencions.

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 22/2025 ha estat validat.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si hi ha cap grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. *(Pausa.)* Ho demana el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i ho demana el Grup de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Cap altre grup parlamentari? *(Pausa.)* No?

Ateses les peticions formulades pels grups parlamentaris esmentats, sotmetrem a votació si aquest decret llei s'ha de tramitar com a projecte de llei o no. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de llei i que els vots negatius són en sentit contrari.

Comença la votació.

El resultat de la votació ha estat el següent: 103 vots en contra, 16 vots a favor i 15 abstencions.

Vist el resultat de la votació, i d'acord amb l'article 158.4 del Reglament, el Decret llei 22/2025 ha quedat validat i no es tramitarà com a projecte de llei.

Interpel·lació al Govern sobre el marc de coordinació, cooperació i col·laboració entre el Departament de Drets Socials i Inclusió i els ens locals

300-00212/15

El dotzè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre el marc de coordinació, cooperació i col·laboració entre el Departament de Drets Socials i Inclusió i els ens locals. És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Bona tarda. Gràcies, president. Conselleres, consellera Martínez Bravo, diputats i diputades... Avui portem a debat una qüestió que preocupa profundament els ajuntaments, consells comarcals i entitats municipalistes del nostre país, i que no és una altra que la situació del contracte programa.

El contracte programa ha estat durant molts anys l'eina clau de cooperació i de finançament estable entre la Generalitat, i en concret entre el Departament de Drets Socials, i el món local. Gràcies a aquest instrument, les administracions locals han pogut planificar serveis tan essencials com disposar d'un tècnic de joventut o garantir el funcionament d'un centre de dia per a la gent gran.

Però avui l'estabilitat d'aquests serveis tan importants per a la nostra gent trontolla, i trontolla perquè vostès no estan fent la feina que els hi toca. Vostès plantegen una pròrroga del contracte programa sense cap previsió econòmica real. Els ajuntaments ens han advertit d'aquesta pròrroga, que ignora que els costos dels serveis s'han d'incrementar significativament. Parlem del SAD, dels equips bàsics d'atenció, dels EAIAs; tots aquests serveis funcionen amb imports desfasats, que no permeten mantenir les plantilles ni la qualitat del servei.

Això, consellera, no és una opinió; és un clam dels ens locals, de les entitats municipalistes, que han demanat, com bé sap, una revisió dels imports perquè aquest model continuï sent viable.

A més, ens consta que el seu departament ha decidit deixar fora del contracte programa un conjunt molt ampli de serveis. I permeti'm citar només alguns d'aquests exemples: transport adaptat –que un municipi rural permet que la veïna Maria, una persona gran amb mobilitat reduïda, pugui anar al centre de dia tres cops a la setmana–; les oficines joves, on el tècnic i la tècnica referent coneixen els nois i les noies pel seu nom, i és la primera porta d'entrada per a qüestions com l'educació, feina o salut emocional; programes de suport a la inclusió, que acompanyen famílies que passen per situacions difícils i que necessiten equips d'intervenció socials estables; l'envelliment quilòmetre zero, prevenció de conductes de risc, banc de productes de suport i molts altres.

Això, sota l'excusa que són serveis complementaris. Aquests serveis, consellera, no són complementaris; són essencials per a la cohesió social, per a l'acompanyament de la gent jove, per a la vida autònoma de la nostra gent gran i per a la inclusió comunitària i per a l'atenció de les persones amb discapacitats.

I vostè aquí segurament ens dirà que no es deixen de finançar aquests serveis, sinó que passen a tenir un règim de subvenció anual. Miri, per nosaltres i pels ajuntaments i ens municipals, això no només és un error tècnic, sinó que és un error estratègic. I li explicarem per què: trenca la continuïtat del servei, posa en risc el personal qualificat que el presta, afegeix càrrega administrativa davant de les entitats com municipis i, sobretot, consellera, genera incertesa i inestabilitat a les persones usuàries.

El règim de subvenció no pot garantir l'estabilitat dels professionals que actualment presten el servei. I això es tradueix en contractes temporals; professionals que, degut a la inestabilitat, marxen i que deixen el seu lloc de feina; dificultats per retenir el talent especialitzat; interrupció de projectes comunitaris, entre moltes altres. I aquestes situacions, consellera, afecten especialment els serveis de joventut, comunitat i suport a la inclusió, que requereixen una continuïtat tècnica i vincle territorial.

Per aquest motiu, consellera, voldríem que ens poguéssiu respondre com es pot constituir un sistema públic sòlid si els seus professionals treballen any rere any a l'espera de si l'entitat on treballen rebrà o no subvenció per poder continuar estant contractats, sense cap tipus de garantia i, evidentment, sense cap tipus d'estabilitat. A més, consellera, volem saber com està l'actualització de la cartera de serveis socials, quan té pensat presentar-la, perquè fins ara tot el que hem vist són anuncis i canvis de nom. I sense la cartera actualitzada el sistema no pot planificar, els municipis no poden programar i vostès no poden garantir ni la coherència ni l'equitat territorial.

Hem vist la proposta de contracte programa que s'ha fet pel Departament d'IFE, i és cert que planteja avenços: un model estable de quatre anys, un reforç de les comissions de seguiment, una major visibilitat de les polítiques d'igualtat i la reorganització del SIAD i les xarxes de professionals. Però tot això, consellera, aquesta proposta conviu amb el contracte programa de Drets Socials, que es debilita, i això genera una contradicció profunda. És impossible avançar en la igualtat i feminisme i la lluita contra la discriminació si al mateix temps s'afebleixen els serveis bàsics que sustenten la xarxa de protecció social.

En conclusió, consellera, veiem que es presenta un contracte amb vocació de planificació i cohesió, però es manté una pròrroga antiga i plena de forats, i menys serveis que abans. Això és incongruent i, de fet, contradiu la voluntat expressada pel seu propi departament, que és de garantir la continuïtat i l'estabilitat.

I avui, consellera, nosaltres, des d'Esquerra Republicana, lo que li volem demanar són decisions concretes, decisions concretes que nosaltres, evidentment, plantejarem a la nostra moció. En primer lloc, que retiri la decisió de convertir en règim de subvenció les fitxes i programes que formen l'eix vertebrador del sistema. Que aquests programes retornin al contracte programa, on sempre han estat i on han demostrat la seva eficàcia. Que obri de forma immediata un procés de revisió econòmica real de tots els imports, especialment del SAD, els equips bàsics i l'atenció a la infància. Que presenti un programa integral i coherent del nou contracte programa 2026-2029, amb una visió única, estable, plurianual i adaptat al cost real.

Que es deixin de prorrogar dèficits estructurals ni es generin més incerteses al món local.

Consellera, sabem que és molt difícil estar al capdavant d'un departament com el de Drets Socials. La responsabilitat és immensa i cometre errors és fàcil. Per aquest motiu, des d'un posat constructiu, volem que consideri aquestes decisions.

Que els serveis socials locals són el primer front de la protecció social ho sabem bé, perquè les professionals atenen famílies, infants, persones grans, joves, persones amb discapacitats, dones que pateixen violència masclista i persones que necessiten suport i, sobretot, consellera, necessiten esperança. I per això li demanem claredat, coherència i responsabilitat. Perquè un contracte programa no és un tràmit administratiu; un contracte programa, almenys per nosaltres, és el pilar del sistema públic de serveis socials del nostre país.

I per això, consellera, nosaltres el que li demanem és responsabilitat; responsabilitat i, sobretot, coherència. Perquè el que no podem permetre, consellera, és que tinguem desenes de tècnics d'emancipació juvenil que no saben si el dia 1 de gener estaran encara treballant en els seus ajuntaments o en els seus consells comarcals.

El que no podem permetre'ns, consellera, és que un àmbit tan important com és el SAD..., i vostè ho sap, que al SAD el preu/hora necessita una actualització profunda, i que inclús hi ha un desequilibri de preus en clau territorial, perquè no és el mateix el preu/hora i l'oferta que hi ha a l'àmbit metropolità que, per exemple, a una empresa que ofereixi aquest servei en un municipi rural. Estem parlant d'una diferència de deu euros, que és molt difícil de poder assumir per part de les administracions locals o els consells comarcals.

També, consellera, per nosaltres tampoc és un tràmit administratiu, tot i que no toca el contracte programa, l'àmbit de l'equiparació salarial. L'equiparació salarial, consellera..., el president Illa va anunciar fa més d'un any i un mes que presentarien l'estudi de l'equiparació salarial. I a nosaltres aquí, consellera, ens agradaria saber com està aquest estudi, en quin procés es troba. I, si ja el tenen prou avançat com per poder-lo presentar, ens agradaria també saber de quin pressupost estem parlant.

Ens agradaria, doncs, que ens donés respostes a totes aquestes preocupacions que afecten tantes persones, tants ciutadans i ciutadanes, que posen en risc, com he dit

abans, consellera, molts serveis dels nostres barris, ciutats, i, en definitiva, posa en risc el sistema de protecció del nostre país.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Ara és el torn de resposta de la consellera, i té la paraula l'honorable consellera de Drets Socials i Inclusió, la senyora Mónica Martínez Bravo.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputats, diputades... Li agraeixo, diputada, que hagi formulat aquesta interpel·lació, perquè comparteixo amb vostè que per millorar el sistema de protecció social a Catalunya és fonamental treballar estretament amb el món local.

Els ens locals són qui millor coneix la realitat del territori i executen amb proximitat i eficiència les polítiques socials. De fet, algú una vegada em va dir que, de tots els departaments de la Generalitat, Drets Socials era el que més s'assemblava a un ajuntament, cosa que a mi em va omplir d'orgull, perquè crec que això reflecteix, d'una banda, la vessant tan propera que té Drets Socials en l'atenció a les necessitats, de vegades, més primàries de les persones, però també crec que reflecteix l'acció de les polítiques públiques que s'impulsen des de Drets Socials.

Pràcticament en totes les direccions generals de Drets Socials hi ha una part fonamental de la seva acció que necessita i requereix una coordinació profunda amb el món local. I per aquestes qüestions, des del primer dia, hem volgut treballar estretament amb el món local. I vam engegar, vam encarregar una comissió de coordinació amb el món local estable, amb sis línies de treball diferenciades, amb la presència de totes les diputacions, les entitats municipalistes i també l'Ajuntament de Barcelona.

El gruix de la seva intervenció ha parlat del contracte programa, una peça fonamental d'interrelació amb el món local. Vostè ha fet referència a que el contracte programa finalitza la seva vigència el 31 de desembre d'aquest any. I vull començar, doncs, per recordar que és, com deia, un instrument fonamental de cooperació entre el

departament i els ens locals per assegurar un finançament i un desplegament dels serveis socials bàsics i d'altres prestacions i serveis.

I, gràcies a aquest acord, aquest mecanisme d'interrelació, els ens locals poden garantir uns serveis socials de qualitat adaptats a les necessitats del seu territori. És, per tant, una eina central del nostre model de protecció social i de proximitat, i una eina imprescindible per donar estabilitat a les polítiques socials i públiques.

Per què hem decidit llavors prorrogar l'actual contracte programa per a l'exercici 2026? Doncs perquè tenim tota l'ambició d'establir un nou conveni, un nou contracte programa ambiciós, un nou contracte programa amb un finançament adequat perquè els ens locals puguin fer front als reptes enormes que hi ha en l'àmbit social a Catalunya.

Però és un procés complicat, arribar a aquest nou conveni. Requereix un marc de negociació en el qual estem immersos. És un moment decisiu, perquè ha de tancar aquestes negociacions i també perquè –a ningú se li escapa– necessitem uns pressupostos per poder dotar aquest nou conveni de les eines necessàries per al món local. I, com recordava aquest matí, malauradament, no tenim una tradició gaire establerta en el nostre país de tenir nous pressupostos l'1 de gener del 26.

Aquest és un dels aspectes on trobem que, evidentment, no és ideal treballar amb pressupostos prorrogats, perquè resten certa eficàcia a les administracions públiques per poder empènyer, doncs, aquests canvis substancials que necessitem per fer front als reptes als quals ens enfrontem com a país.

És un treball complex i rigorós, perquè, a més, el volem fer de manera consensuada amb el món local. Volem, tenim l'objectiu de tenir una signatura d'un nou marc amb les entitats municipalistes i fer aquest nou conveni, aquest nou contracte programa amb el màxim consens possible.

Des de l'inici, el nostre Govern ha tingut un espai de treball estable; com deia, hem fet més de deu reunions sobre el contracte programa amb els ens locals en els últims mesos. I en aquest espai hi participa l'Associació Catalana de Municipis, la Federació de Municipis de Catalunya, les diputacions, i és allà on estem posant fil a l'agulla per concretar aquest nou conveni amb el màxim consens.

I per això, perquè encara aquest nou conveni no està..., no hem posat fil a l'agulla, ens hem vist en l'obligació de prorrogar la vigència de l'actual contracte programa, i ho fem per responsabilitat. Ho hem fet amb plena transparència, amb la corresponsabilitat amb el món local, amb qui hem tingut una comunicació fluida i estreta amb tots els actors implicats.

Ara bé, som conscients que les administracions locals necessiten certes per planificar recursos i serveis i mantenir els seus professionals i els equips que són essencials per a la ciutadania.

Llavors, a més d'aquesta pròrroga, hem proposat, per tant, una addenda a les entitats municipalistes que introdueix de manera immediata alguns increments pressupostaris, que, un cop firmada aquesta addenda, podran accedir-hi de manera retroactiva des de l'1 de gener del 26.

I, en concret, quines accions volem prioritzar dintre d'aquesta addenda? Doncs, primer, l'augment del preu/hora del SAD, del servei d'atenció domiciliària, pujant de vint-i-un euros l'hora a vint-i-tres euros l'hora; increment dels professionals dels equips d'atenció a la infància i adolescència i ampliació també del reforç del model SIS, dels serveis d'intervenció socioeducativa.

Aquests dos últims punts són una peça fonamental de la transformació del sistema de protecció de la infància, de la refundació de l'antiga DGAIA per poder establir la pe de prevenció com un eix central del nou model de protecció a la infància. Però per això necessitem que els ens locals tinguin els recursos per poder exercir aquesta veritable prevenció en el sistema de protecció de la infància.

És cert que en queden exclosos aquells programes i actuacions que, per la seva naturalesa, són de subvenció directa i requereixen una valoració i una tramitació específiques, i per al compliment del marc normatiu no poden ser prorrogades. Les subvencions no poden ser prorrogades automàticament. Per resoldre aquesta situació, el departament tramitarà per un any l'atorgament de subvencions directes per poder establir aquest pont i que aquestes activitats no es vegin discontinuades.

Per tant, des del departament aportem solucions per garantir que els ajuntaments i els consells comarcals puguin continuar prestant aquests serveis amb plena normalitat. Però, com deia, l'objectiu final és establir aquest nou marc, aquest nou

conveni. Un nou model que canvia l'estructura i el finançament per dotar-lo de més flexibilitat i simplificació, i per passar a transferències el gruix dels programes finançats amb una tramitació més àgil.

Aquí veig que potser hi ha hagut algun tipus de mala comunicació per part nostra, perquè res més lluny de la realitat. Tot el que estem fent és passar fitxes de subvencions a transferències, perquè això és el que simplifica la vida als ens locals, i no hem passat de transferències a subvencions en cap moment. Només hi ha tres fitxes que passen de subvencions a transferències.

I no podem continuar passant més coses, malauradament, a transferències, que és el que facilita la vida als ens locals, per l'actual marc normatiu, perquè hi ha competències que no es poden passar a subvencions i també per la cartera de serveis, que esperem, doncs, poder revisar durant els propers mesos.

Però, al cap i a la fi, aquest nou conveni, aquest nou contracte programa al que aspira és a reforçar la qualitat i la proximitat del sistema públic de serveis socials. Un nou conveni que té diverses novetats.

No tinc temps ara de detallar-les en profunditat, però, bàsicament, són un increment del percentatge de finançament per part de la Generalitat a les àrees bàsiques de serveis socials; que es tingui en compte la ruralitat, la dimensió i la dispersió territorial; una actualització dels mòduls salarials dels professionals de les àrees bàsiques de serveis socials segons l'IPC perquè no perdin poder adquisitiu; un reforç, com deia, del finançament de la Generalitat per part del servei d'atenció domiciliària, una peça clau per fer front a l'envelliment de la població, i el foment de l'autonomia de les persones a les seves llars; un reforç decidit a l'impuls de la lluita contra el sensellarisme; reforç del transport adaptat, i també, doncs, el desplegament de noves tecnologies d'interrelació amb el món local, com és el desplegament del wSocial.

Al cap i a la fi, aquestes són les propostes que ja tenen sobre la taula les entitats municipalistes, on hem d'acabar de tancar aquest acord ambiciós. I estem convençuts que amb diàleg i col·laboració farem possible aquest nou conveni que posa les persones al centre, garanteix la igualtat d'oportunitats arreu del país, garanteix un marc estable i coordinat per al finançament i el desplegament dels

serveis socials per al món local. I amb aquest full de ruta i amb aquesta determinació hem operat des del primer dia i continuem treballant sempre amb coordinació del món local.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera. Ara, per fer la rèplica, té la paraula la diputada Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, consellera. Miri, consellera, vostè aquí ens ha intentat traslladar un missatge de normalitat, però la realitat és una altra. La realitat és que al territori hi ha malestar, hi ha incertesa. Els ajuntaments i els consells comarcals no tenen aquesta percepció. I, a més a més, vostè ha parlat aquí de que vol un nou conveni.

I nosaltres ens preguntem: mentre no tinguem aquest nou conveni, què fem amb els serveis que es presten? –què fem amb els serveis que es presten? Perquè vostè ha dit: «No, és que passarem serveis directament a subvenció.» Miri, passar serveis a règim de subvencions anuals no és una continuïtat; és incertesa. I aquesta incertesa que vostè ha generat farà que, d'entrada, al gener decaiguin aquelles polítiques de joventut que ajuntaments petits i consells comarcals podien sostenir gràcies al contracte programa.

Això vol dir, per exemple, que en molts casos els joves deixaran de tenir el seu referent juvenil, i, a més a més, afegint el greuge que hi ha entre els joves de la ciutat, que viuen a les grans ciutats, i els joves dels municipis petits, perquè els joves que viuen a municipis petits no podran gaudir d'aquest servei, no?

I, a més a més, quan parlem de subvencions, consellera, la resolució pot arribar tard, pot no arribar o pot arribar amb imports diferents del cost real del servei. I, mentre això no passa, els ajuntaments no poden contractar. I vostè ho sap, consellera: no poden contractar les intervencions, no els hi permeten contractar

Els professionals marxen. Vostè sap, consellera, que en l'àmbit social retenir el talent és molt difícil. Les professionals de l'àmbit social, per les seves condicions laborals, per la inestabilitat que suposa dedicar-te de manera vocacional a l'àmbit social, al

final, marxen. I això és una pèrdua molt gran per al departament. No només per al departament; per al departament i per al país, perquè el talent marxa. I no podem permetre'ns el luxe de no retenir el talent.

I, consellera, nosaltres volem saber com ha d'actuar un ajuntament quan el transport adaptat depèn d'una convocatòria que es resol al maig. Què fa un servei de joventut quan no pot garantir la continuïtat de la seva tècnica perquè no sap si hi haurà convocatòria? Ai, si hi haurà subvenció, perdoni. I això no és una excepció. És el que està passant.

Sobre el tema dels imports, consellera. Vostè ho ha dit; el departament també ha reconegut que són imports insuficients, però creiem que no n'hi ha prou amb només reconèixer. Cal actuar, cal actualitzar els imports del cost dels serveis.

I els ens locals no poden continuar assumint dèficit any rere any. No poden fer equilibris per poder cobrir despeses que no els hi pertoquen. No poden sostenir un sistema que s'ha quedat enrere respecte a la realitat i les necessitats socials.

Vostè, per exemple, consellera, ha parlat de que cal que caminem cap a un contracte programa més estable el 2026. Per nosaltres, no podem constituir un sistema sòlid si no hi ha una part que avanci i l'altra retrocedeixi, consellera.

I, per acabar, consellera, el país necessita coherència, el país necessita estabilitat, necessita recursos suficients per mantenir allò que funciona i reforçar allò que és feble. I, per això, hi insistim, consellera, retiri la decisió d'excloure els serveis essencials del contracte programa, iniciï ja la revisió econòmica dels imports i presenti una proposta que pugui garantir la sostenibilitat del sistema social local, que, com bé sap, és un dels primers pilars i un dels més importants del sistema de protecció català.

I, consellera, nosaltres aquí avui venim a traslladar la demanda que ens fan les administracions locals, que ens fan els consells comarcals i que ens estan fent molts professionals que no saben si el dia 1 de gener continuaran treballant en el seu lloc de treball. I també és la demanda que ens fan molts usuaris i usuàries d'aquests serveis que he esmentat.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per fer la rèplica, té la paraula la consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Gràcies, president. Consellera, diputats, diputades... Diputada, compartim la necessitat de que el món local tingui aquest marc d'estabilitat, aquest marc de recursos per poder fer front als reptes socials del nostre país, que són grans, que són diferents i que, en alguns àmbits, augmenten de manera substancial any rere any.

Som molt conscients d'aquesta situació. Rebem i escoltem el món local des del primer dia, i som un govern amb una profunda vocació municipalista. I, per això, des del primer dia, en la mesura de les nostres possibilitats, des del Departament de la Presidència i des de cadascun dels departaments, hem impulsat millores en el finançament, passant el rasclet per molts dels nostres departaments per fer convocatòries de subvencions, per construir residències, per fer millores, per fer tot tipus d'accions.

Llavors, som conscients que amb aquest contracte programa, doncs..., ens hagués agradat haver-ho fet d'una altra manera. Diputada, deia que aquest país, el món local, necessita recursos, necessita estabilitat. Jo crec que, diputada... Potser no és l'espai, però ho diré. Jo crec que li ha faltat dir que aquest país el que necessita són uns pressupostos, i el diputat Campuzano ho ha dit: «El que necessita Drets Socials és tenir uns pressupostos per poder fer front a aquests reptes.» Però, al marge d'aquesta dificultat, el que fa Drets Socials és aportar totes les solucions possibles dintre del nostre marc d'acció.

Però hi ha coses que no podem obviar. Una cosa que no podem obviar és el marc jurídic vigent, que ens impedeix posar transferències a tot allò que haguéssim volgut. I, per això, coses que estaven donades com a subvencions les hem de continuar donant com a subvencions, perquè xoquen amb el marc jurídic vigent. I llavors, en aquest sentit, agilitzem totes les qüestions el màxim possible. Hem passat... Aquest nou conveni passarà tres fitxes addicionals de transferències a subvencions, però ara ja hem entrat a la zona de topall del marc jurídic. No podrem passar més coses

de subvencions o transferències fins que no puguem canviar la cartera de serveis o el marc jurídic vigent.

I també, per acabar, un missatge, com apuntava també aquest matí, de posar en context la situació que estem vivint. Perquè, malauradament, com deia, no tenir pressupostos l'1 de gener és una qüestió que és bastant habitual si mirem què ha passat l'última dècada. En el període anterior al contracte programa 2016-2019 va ser prorrogat l'any 2020 i es va tornar a prorrogar el 2021. Va haver-hi dos anys, pràcticament, que no va haver-hi un contracte programa i que es va prorrogar el contracte programa vigent.

Llavors, el que hem de fer entre tots és intentar no repetir aquesta situació, perquè el món local no s'ho pot permetre. I en això estem treballant per arribar a aquest nou conveni al més aviat possible; que sigui un conveni que doti de recursos el món local per poder fer front a totes les necessitats socials. I mentrestant, fins que arribem a aquesta data, doncs, fer tot el possible per donar la major transparència, el major suport mitjançant la pròrroga, mitjançant una addenda i amb totes les accions necessàries, sempre refermant el nostre compromís amb el món local.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre les polítiques amb relació a les dones

300-00215/15

El tretzè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre les polítiques amb relació a les dones. És presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidente. Buenas tardes, *consellera*. Y buenas tardes también al resto de diputados. Yo le quiero hacer hoy una pregunta, señora Menor, que

parece sencilla, pero no lo es: ¿cree que Cataluña es hoy igual de segura para las mujeres que hace unos años? Y antes de contestarme le pido que lo piense bien y, sobre todo, que esté atenta a lo que voy a contarle, que, además, son datos del CEO, es decir, de la propia encuestadora de la Generalitat, por si tiene usted pensamientos de ponerlos en duda.

Mire, el setenta y siete por ciento de las catalanas tiene miedo a caminar sola por la noche y a sufrir un robo. Pero es que el ochenta por ciento de las mujeres catalanas teme sufrir una agresión sexual si va de noche sola por la calle. Es decir, ocho de cada diez mujeres tienen miedo de sufrir una agresión sexual en la calle.

Es más, podríamos hacer la prueba hoy aquí y preguntar cuántas de nosotras nos hemos cambiado de acera o incluso hemos modificado nuestra ruta por miedo. Y ya veo gente que dice que sí, cosa que no ocurre con la misma intensidad en los hombres, insisto, según datos del propio CEO. La pregunta es: ¿esto es solo una percepción? ¿O este miedo de las mujeres se fundamenta en algo, en hechos? Bueno, pues vamos a verlo.

Mire, en noviembre del año pasado, el Hospital Clínic denunció que atendía una media diaria de dos víctimas por agresión sexual, una cifra que, en palabras de su director general, Josep Maria Campistol, es auténticamente demencial y eleva la situación a un problema de salud pública. El Instituto de Medicina Legal y Ciencias Forenses estrenó en febrero una unidad especializada en violencias sexuales. El balance de sus seis primeros meses es demoledor: han asistido a trescientas veintisiete víctimas. Según sus estadísticas, el ochenta y nueve por ciento de las víctimas son mujeres, y tres de cada cinco casos afectan a menores de treinta años. Además, un nueve por ciento de esos casos son agresiones sexuales en grupo, un punto y medio más que el año pasado.

Y sigo con las cifras. Según datos del balance trimestral, del balance de criminalidad del Ministerio del Interior, en los tres primeros meses de 2025, en Cataluña los delitos contra la libertad sexual han ascendido un 12,5 por ciento en comparación con el trimestre del año anterior. Además, las agresiones sexuales con penetración han subido también un veintidós por ciento en Cataluña en el primer semestre del 2025 y han pasado de 741 a novecientos cuatro violaciones, muy por encima de la

media española. Y, señora Menor, novecientas cuatro mujeres violadas con penetración en los primeros seis meses del año es una cifra inasumible para cualquier gobierno. Así que le vuelvo a hacer la pregunta: ¿cree que Cataluña es hoy igual de segura para las mujeres que hace unos años?

Mire, ¿las causas de esta inseguridad? Pues yo podría dedicar los minutos que me quedan a teorizar sobre ellas. Pero ¿sabe qué pasa? Que la consejera es usted y no yo, y que es usted la responsable de atajar estas cifras sobrecogedoras junto a su departamento y sus más de 100 millones de euros de presupuesto. Millones de euros que, atendiendo a las cifras que le acabo de dar, no parecen ser demasiado útiles.

Y yo le pregunto: ¿usted está satisfecha con su labor? ¿Está satisfecha sabiendo que el Clínic atiende a dos mujeres cada día por agresiones sexuales? ¿Lo están en su departamento? Y se lo pregunto porque recientemente han dimitido dos personas de su departamento, y aquí no tenemos información al respecto. Casualmente le dimiten el mismo día dos personas, casualmente también por motivos personales. No sé, muchas casualidades e, insisto, muy pocas explicaciones.

Mire, los discursos, los lemas, las campañas quedan muy bonitas sobre el papel, pero la realidad nos golpea con cifras que no pueden ignorarse. ¿Y sabe por qué? Porque, cuanto más se empeñen en mirar para otro lado y en seguir con su hipocresía señalando a quienes alertamos del problema en lugar de a quien lo genera, más en riesgo van a poner a las mujeres.

Y me imagino, señora Menor, que usted es feminista porque es socialista, como nos dijo el señor Ábalos mientras ojeaba las fotos de Jéssica en un catálogo. Son ustedes de un feminista que echa para atrás. Y no se me altere porque de nuevo se lo voy a explicar con datos.

Mire, estos datos me los dio usted misma a raíz de unas preguntas parlamentarias que yo le formulé hace unos meses. Después de buscar y buscar sin éxito, usted me confirmaba que, en los últimos diez años, en Cataluña se habían detectado diecisiete casos de mutilación genital a niñas pequeñas, más otros ciento veinte casos en grado de tentativa.

¿Qué ha pasado con los salvajes que practicaron esta mutilación? Porque yo le recuerdo que la mutilación genital no puede ser considerada una práctica enmarcada en la identidad cultural, como tantas otras también de las que le hablaré más tarde. La mutilación es una forma de tortura, de trato cruel que atenta contra el derecho a la integridad física y los derechos de la infancia. Y ustedes, que se llenan la boca hablando de feminismo, crean ciudadanas de primera y de segunda con su hipocresía constante. Le pregunto: ¿dónde están esas diecisiete niñas que fueron mutiladas? ¿Dónde están? ¿Están viviendo con sus agresores o a lo mejor ya las han entregado a un adulto para que se casen a la fuerza? Porque le recuerdo que eso también está pasando aquí en Cataluña.

Miren, según datos del Ministerio del Interior, en 2024 se detectaron veinticuatro casos de matrimonios forzados en España, el cuarenta y seis por ciento de ellos en Cataluña. Hace tan solo unos días conocíamos también que una familia de Lleida había comprado a una menor a cambio de cinco mil euros y cinco botellas de *whisky*. Ese es el precio de las mujeres para algunos. Por cierto, compra frustrada gracias a la colaboración de los Mossos d'Esquadra y de la Guardia Civil, esa a la que quieren expulsar de Cataluña, que ha demostrado ser bastante más útil que su departamento. (*Alguns aplaudiments.*)

Miren, de estas cosas es de lo que debería ocuparse la consejería, en lugar de esas campañitas que nos cuestan miles de euros y que no sirven de nada. Una de ellas rezaba así: «Más derechos, menos odio.» ¿Dónde están los derechos de estas niñas mutiladas salvajemente o entregadas a un adulto que les triplica la edad? ¿Dónde están los derechos de las mujeres a sentirse seguras? ¿Dónde están los derechos, por ejemplo, de las víctimas a las que dejaron desprotegidas desde el ministerio, con esas pulseras defectuosas que compraron ustedes vete tú a saber dónde? «Menos odio, más derechos», nos dicen. Desde luego, se necesita mucho odio para mutilar a niñas y a mujeres o invisibilizarlas en cárceles de tela. Ese es el odio que debería preocuparle, señora Menor.

El daño que están haciendo a las mujeres con sus discursos vacíos es incalculable. Han desvirtuado tanto el concepto de feminismo, con ese feminismo de pancarta suyo, que han conseguido que los jóvenes se sientan cada vez menos identificados.

Y mírense bien lo del odio, porque las campañas que criminalizan al hombre porque sí no son más que eso, odio puro, consejera. (*Alguns aplaudiments.*)

Miren, el feminismo de verdad no calla ante las injusticias, consejera. ¿A usted le parece bien que una mujer vaya cubierta de pies a cabeza y que solo tenga una rendija minúscula para ver? ¿Le parece bien? Porque eso está pasando en Cataluña. Eso está pasando en nuestras calles. ¿A usted le parece bien que haya niñas veladas en la escuela? ¿Eso qué feminismo es? ¿Acaso esas niñas y esas mujeres no merecen los mismos derechos que las demás?

Miren, también mientras preparaba esta interpelación, me topé con otra de sus campañas. En este caso se llama *El club de la lluita per la igualtat*, un cuento para niños en cuya portada aparece una niña velada. Ustedes están intentando normalizar una práctica que discrimina a las mujeres, y lo hacen encima con la ilustración de una niña en la escuela. Y, miren, yo voy a suponer que algunas mujeres escogen libremente cubrirse, pero no una niña, a la que están educando bajo la premisa de taparse para no provocar a los hombres. ¿Qué niña pequeña es capaz de rebelarse contra sus padres y su comunidad, sabiendo, además, las consecuencias y sabiendo, lamentablemente, que ninguna administración la va a proteger si se atreve a hacerlo? Y no solo las están desamparando, sino que encima están haciendo cuentos blanqueando su pérdida de derechos. (*Alguns aplaudiments.*)

Miren, los próximos 19 y 21 de diciembre, además, se va a celebrar un congreso islámico en el Prat de Llobregat, con participantes como la señora Moussaoui, a la que hemos visto participar en el pódcast de Malik Benaïsa, al que recordará –me imagino– por declaraciones tan feministas como que la mujer perfumada es una fornicadora y que las féminas deben llevar velo, la cabeza baja y no ponerse vaqueros. ¿Sabe quién colabora en este congreso islámico, consejera? La Generalitat de Catalunya / «Soy feminista porque soy socialista», dando cobertura a semejantes declaraciones. Y no se lo pierda, que, cuando obligaron a este personaje a pedir perdón, dijo que se refería solo a las mujeres musulmanas, no a las demás. ¿Ve usted lo que está legitimando con su hipocresía y su cobardía? Mujeres de

primera y de segunda. Y mucho me temo que si seguimos así lo único que van a conseguir es que todas seamos de segunda.

Gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per respondre, és el torn ara de la consellera d'Igualtat i Feminisme. Té la paraula l'honorable Eva Menor Cantador.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bona tarda a tothom. M'agradaria començar recordant la Sílvia i la Nieves, les darreres víctimes de feminicidis, la setena i la vuitena víctima enguany. Set dones assassinades, un feminicidi vinculat. I condemnar de manera ferma i rotunda aquests assassinats masclistes i enviar una abraçada d'escalf i condol als seus familiars i amics. I alertant que aquests darrers feminicidis només són la punta de l'iceberg d'un problema estructural que es diu «violència masclista».

Diputada Roldán, és la primera vegada en aquesta legislatura que el Partit Popular m'interpel·la per parlar d'alguns dels temes de la meva responsabilitat i de la meva conselleria. Sí que m'esperava un to, bé, com el que m'ha dirigit; pensava que seria encara més dura.

Però, com que el que m'està preguntant té a veure amb la meva responsabilitat com a consellera de la Generalitat en aquest tema o què estem fent per evitar aquesta violència masclista, i davant la pregunta que m'ha fet de si estem igual o pitjor, jo li puc dir que és veritat que en temes de lluita contra la violència masclista hem avançat. Si ho comparem fa quaranta anys en la dictadura de Franco, on les dones no podien obrir un compte bancari o no podien comprar-se una rentadora sense el permís del seu marit, evidentment, hem avançat molt en drets de les dones.

Estem igual? Doncs, bé, segons el que es compari. Jo crec que no..., jo no soc conformista amb les dades. Les dades que vostè manega no les negaré, perquè estic farta de donar-les en aquest faristol. També per contrarestar el negacionisme d'aquestes dades que donen molts dels socs de govern que vostès tenen en moltes

comunitats autònomes, diré que no soc gens complaent ni autocomplaent, però sí que li puc dir que estem fent molta feina i hem avançat molt.

Hem incrementat les denúncies, cert. Això és una dada dolenta en si mateixa? Depèn, perquè moltes denúncies afloren violències masclistes invisibilitzades, que formaven abans part de la vida privada de moltes famílies. «Violència domèstica». No sé si se'n recorda, d'aquest terme, que de vegades també torna a sortir a passejar.

Aquesta violència domèstica, que es provocava a les llars, no?, i que estava silenciada per les famílies, ara està denunciada, aflorada per totes aquestes campanyes de sensibilització de què vostè ha fet menció, que sí que serveixen per conscienciar la ciutadania. Són campanyes que serveixen per conscienciar la ciutadania.

I tot això passa per enfortir, sota el meu punt de vista, els tres pilars que sustenten –ho he dit moltes vegades, però és que m'ho crec– l'arquitectura democràtica de qualsevol dret, que és el marc normatiu, que és la política pública i que és el consens polític i social.

Estem treballant en enfortir el marc normatiu. Dintre de poc es presentarà aquí una modificació de la Llei 5/2008 que ens permetrà ampliar drets i ens ajudarà a desplegar d'una forma més justa i eficient les mesures de reparació a les víctimes.

Estem enfortint la resposta de política pública. Estem enfortint la xarxa de resposta. En el meu mandat, hem obert sis serveis integrals especialitzats que donen resposta a moltes dones. Dotze mil dones han passat pels nostres serveis, comptant les dones i els seus fills i filles, perdó.

També estem treballant en desplegar aquesta xarxa amb els municipis, digitalitzant, donant millor eficàcia i eficiència a la nostra política pública, coordinant-nos amb les agents de seguretat, amb els Mossos d'Esquadra, que sí, són els que detenen, que sí, són els que fan que surtin notícies com les de la setmana passada. I que el que sí que determinen és que el sistema funciona i a Catalunya qui la fa la paga, i qui és sospitós de la comissió d'un delictes, sí senyora, és detingut i és posat a disposició de la justícia.

El sistema l'estem enfortint des de la perspectiva de la resposta, però també des de la perspectiva de la prevenció. El que vostè diu que són «campanyetes» són accions de sensibilització. Del que vostès en diuen «xiringuito» és aquesta conselleria, que sí, que té recursos –ens agradaria disposar-ne de molts més per enfortir la resposta– per lluitar contra un fenomen estructural com és la violència masclista i que arribi a tot el territori amb condicions d'equitat.

Nosaltres estem treballant per millorar la resposta també a les zones rurals. Ja saben que vam posar en marxa el punt lila mòbil. Hem obert també un nou servei especialitzat de violència masclista digital, que també és un fenomen creixent que ens preocupa molt, que està afectant de manera profunda les dones que ens dediquem a la política i les dones joves, de les que després podré tenir temps de parlar.

És molt difícil, evidentment, parlar en tan poc temps de totes les polítiques que estem desplegant des del meu departament per lluitar contra la violència masclista, perquè lluitar contra la violència masclista i treballar la prevenció de la violència masclista també és enfortir els serveis públics que donen resposta a les arrels que provoquen la violència masclista. I també en això estem treballant, generant també igualtat d'oportunitats a les dones.

Les dones som la meitat de la població; ho he dit moltes vegades. Les dones necessitem ser objecte de protecció. La igualtat no és una opció accessòria, no és un luxe, no és un privilegi.

I aprofito la meva intervenció també per estendre la mà al Partit Popular, perquè ja veig que els interessa molt la protecció de les dones víctimes de violència masclista; estendre la mà també perquè se sumin al nou pacte català contra les violències masclistes, que presentarem dintre de poc en aquest Parlament, com es va fer a Madrid fa un any amb el *pacto de estado*.

Sens dubte va suposar una mobilització de recursos sense precedents, recursos necessaris, recursos sostinguts en el temps. Va suposar, sens dubte, una transformació en les polítiques d'erradicació de violències.

I vostè m'ha acusat d'hipocresia. Miri, hipocresia és dir defensar els drets de les dones i després pactar amb la ultradreta en determinades comunitats autònomes,

que el que estan fent és desmuntar aquesta arquitectura democràtica de la que jo parlava. *(Alguns aplaudiments.)* Això és hipocresia. Hipocresia és dir, en aquest faristol, defensar els drets de les dones acusant-me a mi d'hipòcrita, quan he vingut aquí a defensar la política pública que fa la Generalitat de Catalunya, i votar contra el dret a l'avortament. Hipocresia és votar contra el dret al divorci en el passat i ara determinar-se en ser les defensores dels drets de les dones. Hipocresia és parlar aquí com a ariet de les polítiques d'igualtat o quan es necessita, com va passar la setmana passada *en la conferència sectorial*, en la que s'estava acordant l'acreditació administrativa de les víctimes de violència masclista, que és la condició necessària per poder participar de tota la xarxa de recursos, i les seves companyes del Partit Popular, després d'onze mesos de feina, volien bloquejar-ho. Això és hipocresia. Que vostè vingui aquí a donar-me a mi lliçons de com es defensen els drets de les dones quan aquest mateix dilluns les seves companyes conselleres van votar en contra d'un model únic d'acreditació administrativa de dones en situació de violència masclista és molta hipocresia.

Hipocresia també és eliminar polítiques, recursos i drets –només cal obrir els diaris de les darreres setmanes per veure el que està passant en algunes comunitats autònomes– i després venir aquí a donar-me a mi, com a consellera d'Igualtat i Feminisme, lliçons de res i parlar de les meves polítiques de la manera que vostè ho ha fet, sota el meu punt de vista, amb bastanta manca de respecte.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera. Per fer la rèplica té la paraula ara la diputada del Partit Popular Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí, consejera, me ha dicho usted que en diez minutos no podía explicar todo lo que hacía en el departamento, pero, sin embargo, le ha sobrado tiempo. Tantas cosas tantas cosas no harán ustedes. *(Alguns aplaudiments.)*

En fin, me alegro de que no haya puesto en duda los datos, porque insisto en que son datos de su ministerio, y ya era lo que faltaba. Pero, claro, como con su Gobierno

vemos absolutamente de todo, como vimos a la ministra decir que lo de las pulseras era un bulo mientras salían las mujeres víctimas de esta aberración a explicar lo que estaba pasando, pues, yo hoy me esperaba cualquier cosa, la verdad. Pero, bueno, al menos usted en este sentido ha sido honesta. Debe ser en lo único en toda la intervención, porque desde luego que hablar de hipocresía viniendo del Partido Socialista hablando de mujeres tiene tela, señora Menor, tiene muchísima tela.

Mire, ¿hipocresía, sabe lo que es? Aprobar una ley en el Congreso, la ley del «solo sí es sí», que ha dejado en la calle a más de cien agresores sexuales. Eso sí que es hipocresía, señora Menor. (*Alguns aplaudiments.*) Eso sí que lo es. Una ley que ha dejado..., que ha rebajado la pena a más de mil doscientos depredadores sexuales que pronto estarán en la calle poniendo en peligro a las mujeres. Eso sí que es ser hipócrita.

Hipocresía también, señora Menor, es venir de un partido cuyo número 2, la mano derecha del señor Sánchez, Ábalos –se acordará usted de él–, por la mañana votaba en contra de la prostitución y por la tarde se mandaba mensajitos asquerosos con sus compañeros de partido, que era una auténtica vergüenza vomitiva, señora Menor. (*Alguns aplaudiments.*) Eso sí que es ser hipócrita –eso sí que es ser hipócrita.

Y podría seguir hablando: el Tito Berni, etcétera. Pero a mí sí que me van a faltar minutos para explicar la hipocresía del Partido Socialista con el feminismo, que es que no hay por dónde cogerlo –no hay por dónde cogerlo. Señalar a los demás... Primero creo que hay que mirarse a uno mismo, sinceramente.

Ha dicho también que «a Catalunya qui la fa la paga», que se ve que es la frase estrella del Govern, pero es que aquí no la paga absolutamente nadie. Hable usted con el Ministerio del Interior o hable usted con Mossos d'Esquadra, que cada dos por tres están deteniendo a las mismas personas, que entran por una puerta de la comisaria y salen por la otra. Es así. Esa es la realidad de lo que está pasando en nuestras calles hoy en Cataluña. Así que ustedes no sé de dónde se sacan los datos, sinceramente, pero no funcionan las cosas; eso ya se lo puedo decir ahora.

Y, mire, ya le he dicho antes que la verdad incomoda –soy consciente de ello–, pero es que la verdad es que hoy Cataluña es un lugar más inseguro para las mujeres.

Es así. Y también es más desigual. Le he hablado de muchas cosas que usted ni siquiera ha comentado. ¿Qué pasa con las niñas mutiladas? ¿Por qué no me ha hecho ninguna referencia a esto? No sé. ¿Le parece bien? ¿Le parece que es una práctica cultural aceptable, sinceramente? Dígame. Ahora tiene cinco minutos también. Si quiere solamente responderme a esta pregunta, yo con eso me quedo satisfecha. ¿A usted le parece que es comprensible, aceptable, tolerable, que en Cataluña se estén produciendo mutilaciones genitales a niñas pequeñas? ¿A usted le parece bien que esas niñas pequeñas tengan que seguir conviviendo con sus agresores? ¿A usted le parece bien que a esas mujeres, esas niñas, les obliguen a casarse con adultos cuando son menores de edad, cuando algunas de ellas no cumplen ni siquiera los trece años? ¿A usted esto qué le parece, señora Menor? Sinceramente, me gustaría saber su opinión al respecto, ya que es usted la máxima responsable del Departamento de Feminismo.

También me ha hablado usted de las campañas, me ha dicho que conciencian a la sociedad. (*L'oradora mostra una imatge a la cambra.*) Esta campaña de aquí, con una niña pequeña en un centro escolar velada, ¿a quién conciencia, señora Menor? ¿A quién conciencia?

Y, mire, si no quiere escucharme a mí respecto a esta cuestión, porque le parece que no tengo la suficiente entidad para hablar del tema, yo le voy a citar unas palabras de Najat El Hachmi, que supongo que la conocerá; es escritora de origen marroquí y está afincada en Cataluña.

Mire, ella dice así: «El debate sobre el velo siempre se ha centrado en si lo escoges libremente o te lo imponen. A mí eso me da igual. Lo que hay que analizar es lo que significa que te obliguen a taparte, porque te obligan a taparte por unas normas; no se nace con un pañuelo en la cabeza. El velo te lo ponen y te educan en normalizar lo que en realidad es una discriminación específica hacia la mujer. Porque a nuestros hermanos musulmanes nadie les dice nada sobre sus cuerpos, nadie les pone pañuelos, nadie les tapa. Si van a la playa, pueden ir tranquilamente con un bañador. Y eso no altera su valor como persona. Sin embargo, para las mujeres musulmanas enseñar más de la cuenta significa poner en duda nuestra virtud, nuestra dignidad, todo.»

Esta es la realidad de muchas mujeres en Cataluña, señora Menor. Y yo le voy a decir: mire, yo quiero los mismos derechos, la misma dignidad y la misma libertad que pido para mí, para el resto de mujeres, para todas, vengan de donde vengan. Pero usted esos derechos, esa libertad y esa dignidad no los está garantizando.

Y, miren, cuesta mucho justificar el gran presupuesto de este departamento que usted lidera, el suyo y el de muchos otros, porque tampoco la he escuchado decir ni una sola palabra sobre la menor que fue violada por una red de pederastas estando bajo la tutela de la Generalitat. Esa menor convive hoy con un adulto que es su pareja, siendo ella menor de edad y él, adulto. Y la Generalitat no ha dicho absolutamente nada, y usted no ha dicho absolutamente nada. ¿Qué tipo de protección es esta a las menores? Es que ni siquiera protegen a las que están bajo su guardia y su custodia y su tutela. Es que es vergonzoso, señora Menor. Insisto en que no la he escuchado decir nada al respecto. Y, como le decía, pues, tiene otros cinco minutos ahora para explicarme todo esto que le he preguntado.

Y ya para acabar, vicepresidenta. Mire, yo lo único que quiero decirle es que un feminismo que gasta millones y que multiplica estructuras, pero que no garantiza ni la seguridad, ni la dignidad, ni la libertad, es simple propaganda institucional a costa de las mujeres, a quienes deberían defender.

Gracias.

La vicepresidenta primera

És el torn ara de rèplica de la consellera, i té la paraula l'honorable Eva Menor Cantador.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies, vicepresidenta. La primera cosa que vull dir és que lamento profundament el seu canvi de paradigma sobre el feminisme. Vostè va fer declaracions dient que el moviment feminista ha de ser inclusiu, obert i plural. Ara, amb la seva afirmació, el que està dient és que tot el feminisme que no sigui pensar com el Partit Popular no és feminisme i és objecte de rebuig i de ser titllat de mesures accessòries.

Sobre la llei de protecció integral dels drets sexuals, la coneguda com la llei del «només sí és sí», la meua opinió sobre aquesta llei és que és una llei molt bona, que ha posat el consentiment en el centre, que gràcies a aquesta norma s'han pogut sancionar moltíssimes conductes, que gràcies a aquesta norma s'han pogut incrementar les condemnes, i s'ha pogut determinar que una agressió sexual no només són les que abans es consideraven en el Codi penal perquè hi hagués força o que hi hagués algun tipus de penetració. Obrim la porta a moltíssimes denúncies i obrim la porta a moltíssimes víctimes de violència sexual que vostès, en la conferència sectorial, els hi volien negar el dret a la certificació administrativa com a víctimes de violència sexual, que és el que es va aprovar dilluns gràcies a les comunitats del Partit Socialista, que, sí, som feministes. Sempre ho hem estat, eh?; no ha canviat la nostra posició política. Probablement, altres diputades no poden dir el mateix.

Compartim la preocupació de les dones quan veuen acords que poden transmetre un missatge de no protecció. I hem d'enfortir la nostra resposta, que totes tinguin un suport jurídic, emocional i institucional per exercir els seus drets, per posar les denúncies, per estar protegides, perquè les proves arribin a la jurisdicció penal i no acabin en absolucions, i que no passin coses com les que vostè refereix. I per això tenim tota la xarxa de serveis integrals especialitzats per tot arreu, que és el pressupost del meu departament.

Sobre la mutilació genital femenina –i no vull amagar aquest tema, perquè és un tema que nosaltres treballem des del nostre departament–, tenim un comitè de mutilació genital femenina, que ha centrat els seus esforços en la creació d'un circuit de derivació àgil, accessible, diligent, al servei de salut sexual i reproductiva, que és precisament on es detecten les mutilacions genitals femenines –les detectem en el sistema de salut– i podem perseguir-les. Un circuit que també aposta per garantir que qualsevol dona o adolescent sigui atesa per una persona especialista en l'acreditació d'aquesta violència sexual. No sé per què vostè parla com si nosaltres fóssim còmplices d'aquesta realitat o ens semblés normal que passessin aquestes coses. De fet, nosaltres la tenim incorporada com una violència masclista més. I, de fet, tenim tot un protocol per abordar-la i per combatre-la, posant les víctimes i les supervivents en el centre.

Sobre els matrimonis forçats, tres quarts del mateix: cap nena, cap adolescent, cap dona ha de ser obligada a casar-se contra la seva voluntat. I Catalunya és un país compromès amb la llibertat, amb la igualtat, amb els drets humans, i actuarem sempre per garantir-ho. Disposem d'un model d'abordatge dels matrimonis forçats. La prevenció és la part més rellevant del model. Tenim un mecanisme que activem en el moment en el que tenim qualsevol tipus de sospita. Es desplega quan hi ha un risc imminent. I, si no és possible la prevenció, el que es fa és integrar Interior per fer les eventuais detencions. Sí, senyora Roldán, a Catalunya, qui la fa la paga.

Tenim la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra les Violències Masclistes, que és l'espai de coordinació estratègic que inclou diferents grups de treball, en el que estan representats tots i cadascun dels departaments de la Generalitat implicats en aquest tema: Interior, Drets Socials, Educació, Salut, persones expertes independents i també entitats.

Sobre el que deia de les dimissions del meu departament, no van ser el dia després, com vostè diu; van ser unes dimissions que es van presentar en diferents dies, per motius personals, i que van coincidir en el temps. Per tant, no tinc res a dir-hi, perquè no tenen cap causalitat més que la voluntat de les persones que han decidit dedicar-se a una altra cosa.

Amb tot això, crec que he contestat tot el que m'ha preguntat des d'aquest faristol, sempre intentant donar dades reals, basades en registres oficials. I intentem sempre ser fidels a la veritat i a la feina que fem com a Departament d'Igualtat i Feminisme, amb la que soc radicalment inconformista, perquè crec que hem d'aspirar a que les víctimes siguin zero, però de la que em sento raonablement satisfeta.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera.

**Interpel·lació al Govern sobre les accions impulsades pel
Departament d'Igualtat i Feminisme per a erradicar les violències
masclistes**

300-00209/15

Passem, tot seguit, al catorzè punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Govern sobre les accions impulsades pel Departament d'Igualtat i Feminisme per erradicar les violències masclistes, presentada en aquest cas pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula per un temps de deu minuts la diputada Sabrin Araibi Marachi.

Sabrin Araibi Marachi

Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats... Consellera, avui la interpel·lem en un moment significatiu: som a les portes del 25 de novembre, el Dia Internacional per a l'Erradicació de les Violències Masclistes vers les Dones. És una data que cada any ens recorda que aquest problema no només persisteix, sinó que és capaç de transformar-se, d'adaptar-se i, massa sovint, d'amagar-se en formes que passen desapercebudes, fins i tot per a qui les pateix. Aquest dia ens apel·la com a institucions, però també com a societat, perquè les violències masclistes no són només cosa de qui les pateix o de qui les exerceix, són una responsabilitat compartida i una ferida estructural que ens interpel·la a totes i tots com a societat.

Des del nostre grup parlamentari volem posar l'accent en un element clau: la lluita contra les violències masclistes no consisteix només a reaccionar davant dels casos que es produeixen, sinó també a identificar-ne les noves formes i, sobretot, a fer prevenció. I és just aquí, consellera, on volem situar el centre de la nostra interpel·lació. Cal dir-ho clar: que una violència no es vegi no vol dir que no existeixi, i que no existeixi als ulls de qui no la pateix no vol dir que no estigui destruint la vida del que l'està vivint.

Les formes tradicionals que totes i tots coneixem de les violències masclistes, com la física, la sexual, la psicològica, l'econòmica i la vicària, continuen sent una realitat devastadora que condiciona la vida de milers de dones. Són violències conegudes, denunciades i estudiades des de fa dècades, però, tot i així, encara continuen passant.

Com a qualsevol sistema de poder, les violències masclistes evolucionen i troben noves vies per reproduir-se. I és en aquest context on apareixen les violències digitals, que no substitueixen les formes tradicionals, sinó que afegeixen noves

capacitat de control, de vulnerabilitat i de violència. Això ens recorda que les violències masclistes no són estàtiques; canvien, es transformen i busquen noves maneres de fer mal aprofitant qualsevol escletxa de desigualtat. Per aquest motiu, consellera, considerem que abordar-les requereix revisar permanentment les polítiques públiques que posem en marxa, actualitzar els marcs legislatius i adaptar les eines d'intervenció als nous contextos socials.

En aquesta línia, avui situem el focus en un element que enguany el seu departament ha posat al centre amb encert: les violències masclistes digitals. I és pertinent fer-ho perquè vivim en una societat on les relacions, la vida personal, social i professional es construeixen també en l'espai digital. És en aquest espai on han nascut noves formes d'agressió, formes que, tot i ser noves en la seva forma, són molt antigues en el seu contingut. I que quedi clar: posar el focus en les violències digitals no vol dir restar importància a les formes més tradicionals de les violències masclistes; aquestes continuen sent devastadores, continuen sent estructurals. El que pretenem és ampliar la mirada, no desplaçar-la; incorporar allò que és nou sense oblidar allò que continua passant cada dia.

Quan parlem de violència digital, parlem de xantatges amb contingut íntim o sexual, d'assetjament continuat a les xarxes, del control de les comunicacions, de la difusió d'imatges sense consentiment, d'insults, de pressions i de coaccions constantment normalitzades. Són pràctiques que moltes noies joves del nostre país viuen cada dia, pràctiques que moltes d'elles no identifiquen com a violència, pràctiques que massa vegades es minimitzen o es normalitzen, i massa sovint són pràctiques que les institucions no hem sabut abordar amb la rapidesa necessària.

I aquesta és la part més perillosa, la banalització. Quan una agressió no es reconeix com a violència, queda impune; quan queda impune, es repeteix, i quan es repeteix, es converteix en estructura. I aquesta és justament l'estructura que cal desmuntar. Les dades en aquest àmbit són contundents i no les podem ignorar: el vint-i-vuit per cent de les dones catalanes han patit violència digital per part de les seves parelles o exparelles, i vuit de cada deu noies joves han estat víctimes d'agressions a les xarxes.

Si parlem de les violències digitals, també hem de parlar del seu impacte psicològic. La violència digital no deixa marques visibles, però deixa cicatrius profundes; genera por, culpa, vergonya, aïllament i una sensació d'indefensió constant. I el que és pitjor encara: moltes dones no reben suport ni comprensió del seu entorn. El que han patit no es reconeix, no s'entén, i això duplica el dolor i cronifica el seu patiment. Per aquest motiu defensem que cal un abordatge especialitzat multidisciplinari en aquest àmbit, que combini el suport jurídic, un suport tecnològic i, especialment, un acompanyament emocional de qualitat a totes les víctimes que ho pateixen.

A més, l'impacte d'aquesta violència no es limita a l'esfera individual; té un efecte estructural sobre la participació de les dones en els espais digitals. Quan les xarxes esdevenen espais hostils, moltes dones redueixen la seva activitat, abandonen la conversa pública o exerceixen una autocensura constant. I aquesta retirada no és mai un gest menor; és el resultat d'un desgast constant. Això empobreix la pluralitat, desrepresenta la meitat de la població i converteix els espais digitals en entorns hostils i polaritzats.

Els discursos misògins tenen una presència significativa a les plataformes digitals. I és el mateix funcionament intern d'aquestes xarxes, com poden ser els algorismes, la lògica de la interacció i la dinàmica de la viralitat, el que afavoreix i multiplica la seva difusió. Quan una dona abandona un espai digital per por, per cansament o per protecció emocional, no només hi perd ella, hi perdem totes: perdem veus, perdem talent, perdem pluralitat. I, alhora, guanya terreny qui exerceix la violència, perquè aconsegueix precisament allò que busca: silenciar, intimidar i reduir la presència de les dones en la conversa pública.

També som conscients d'un altre fenomen preocupant: l'avenç dels discursos antifeministes i negacionistes de les violències masclistes, discursos que sovint, malauradament, escoltem en aquest mateix hemicicle. Quan es diu que les dones exagerem, quan se'ns qüestiona la credibilitat, quan es parla de denúncies falses, quan es banalitza la violència o quan s'afirma que el feminisme ha anat massa lluny, no s'està fent només un debat ideològic; s'està legitimant la violència, s'està perpetuant el silenci i s'està alimentant la por. Perquè, diputats i diputades, negar les violències masclistes és també una forma d'exercir-la. *(Alguns aplaudiments.)*

I és en aquest punt, consellera, que cal reconèixer que des del seu departament hi ha projectes en marxa, com el pacte català contra les violències masclistes; les formacions especialitzades en aquest àmbit; la formació conjunta, també, que s'està treballant amb el Departament de Salut en l'àmbit de les violències masclistes i la salut mental; el punt lila mòbil, com vostè ha comentat, que apropa serveis a territoris rurals i a dones que sovint abans no hi podien accedir; les guies tècniques; els protocols sectorials; les eines de detecció precoç de situacions com el tràfic d'éssers humans. I aquí, en aquest mateix Parlament, estem treballant en la reforma de la Llei 5/2008, una reforma fonamental per actualitzar drets i millorar la protecció de totes les dones. Tot això s'està fent i és important, i cal que tingui reconeixement, però també cal dir que queda molta feina per fer, perquè la magnitud del repte és immensa i la velocitat amb què evolucionen les violències digitals és molt superior a la capacitat de resposta institucional.

Per aquest motiu, avui li plantejem dues qüestions essencials. En primer lloc, voldríem saber com preveu reforçar el seu departament les polítiques de prevenció, tan importants en l'àmbit de les violències masclistes. I, en segon lloc, quines seran les prioritats del Govern per fer front a les violències digitals, com es desplegaran els serveis especialitzats i quines eines es posaran al servei de les víctimes i també per a la detecció precoç d'aquesta forma de violència. Consellera, avui la interpel·lem amb la voluntat d'avançar i enfortir les polítiques públiques que ens han de permetre estar a l'alçada del repte que tenim com a país.

I permeti'm acabar també amb una convicció profunda i irrenunciable del nostre grup. Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar continuarem treballant perquè Catalunya sigui un país lliure de violències, un país segur per a totes les dones, un país que mira endavant i que construeix drets; en definitiva, un país millor. Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per respondre té la paraula ara l'honorable consellera d'Igualtat i Feminisme, la senyora Eva Menor Cantador.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies, vicepresidenta. Molt bona tarda de nou, diputats i diputades. Efectivament, diputada Araibi, com bé ha dit, vam presentar la campanya del 25-N, i amb això donem el tret de sortida a unes setmanes on posem en el centre l'acció del nostre Govern i la importància de treballar per erradicar les violències masclistes, que, com tots sabem, és un problema estructural i que es manifesta de formes ben diverses.

Nosaltres defensem totes les violències, a diferència d'altres, que només defensen les que els interessin per defensar altres postulats. Formes de violència que en ocasions passen desapercebudes, com vostè ha comentat, es naturalitzen, no es veuen, o no es volen veure; violències que són reals i que impacten greument a la vida de moltíssimes dones.

Aquest any hem volgut visibilitzar aquest tipus de violència masclista invisibilitzada com és la violència masclista digital, que es manifesta a través de xantatges amb contingut íntim, assetjament a les xarxes, insults masclistes, control de les comunicacions o exposant la intimitat de les víctimes sense el seu consentiment; pràctiques que busquen utilitzar, controlar i silenciar les dones i que estan sent normalitzades especialment entre la població més jove i massa utilitzades per desacreditar i silenciar les dones amb visibilitat pública. Ho hem vist en l'acte que han fet fa una estona en aquest Parlament, no?

Aquests missatges que corren per les xarxes són en català, són en castellà. I aquesta banalització d'aquests missatges provoca impunitat, provoca que no s'identifiquin, que no es denunciïn, que no es posin els mitjans adequats i necessaris per reparar el dany. Però existeixen i tenen com a conseqüència efectes reals en la vida de les dones i conseqüències moltes vegades devastadores.

I, com sempre dic en aquest tipus d'intervenció, aquestes afirmacions se sustenten en dades, com la que ha donat vostè del vint-i-vuit per cent de les dones catalanes que han patit violència digital, han manifestat aquesta situació. Prenguin nota de les dades per a les properes intervencions. I el noranta per cent dels casos de violència en l'àmbit sexoafectiu, alguna forma d'agressió..., –perdó– el noranta per cent dels casos de violència sexoafectiva inclouen alguna forma d'agressió en l'àmbit digital.

Aquesta és la realitat que viuen les dones de Catalunya. I és precisament per donar resposta a aquesta situació que vam incorporar a la nostra cartera de serveis el servei d'intervenció especialitzada en violències masclistes digitals. Es tracta del primer servei públic centrat en aquest tipus de violència, que dona cobertura a tota Catalunya, amb un tipus d'assistència que es prioritza fer-la en format remot, però que també atindrà en format presencial.

L'hem plantejat des d'una doble vessant. La vessant d'atenció: atenció jurídica, tecnològica, psicològica de forma individual a la víctima, però també amb l'entorn, amb l'objectiu d'acompanyar les víctimes en la seva autoprotecció amb una perspectiva integral, donant suport legal en la recollida de proves per poder denunciar, fer peritatges digitals i acompanyar en el procés de denúncia i d'actuació també davant l'impacte immediat d'aquesta violència amb la primera contenció psicològica.

És una atenció multicanal. És una atenció presencial i *online* a través de diversos mitjans, amb un xat web que farà la primera atenció de manera immediata i la corresponent derivació, però també per correu, WhatsApp, Telegram, Instagram, Twitter –bé, X–, Facebook, TikTok, per telèfon i també per videotrucada. Per evitar una possible bretxa digital, es garanteix, com deia, l'atenció presencial a qualsevol dels serveis integrals especialitzats del territori.

I també... Deia que tenia una vessant d'atenció, i té una vessant també de transformació, perquè el que volem treballar és la sensibilització, la prevenció, la formació i també les dades. Aquest servei donarà formació especialitzada als professionals que es dediquen a l'abordatge de les violències masclistes, també als serveis de sensibilització per fer arribar aquest servei a tota la població en general, però en especial als col·lectius amb un major risc de patir violències masclistes digitals.

Aquest servei també recollirà dades, elaborarà estudis, informes i recomanacions per millorar la resposta pública i les futures millores normatives per posar fi a una violència nova, poc coneguda i reconeguda, com és tot l'espai virtual.

Aquest servei se suma també a la xarxa d'atenció a les violències masclistes, complint amb la nostra voluntat de reforçar-la, posant la dona en el centre, abordant

totes les violències masclistes i garantint l'equitat territorial. Treballem des del territori amb els municipis i posant en el centre les dones per garantir que cap dona es trobi mai sola davant qualsevol situació de violència masclista.

Per nosaltres és una prioritat. Crec humilment que ho estem demostrant ampliant aquesta xarxa, aquest SIE digital, amb la posada en marxa l'any passat dels quatre SIEs vint-i-quatre hores i la posada en marxa la setmana passada del SIE d'Hospitalet. Al final, fem una ampliació substancial de la nostra xarxa de serveis. Aquesta cobertura també..., la cobertura del SIE Hospitalet no només dona resposta al municipi d'Hospitalet; també permet donar cobertura a la segona corona..., – perdó– a l'entorn metropolità de Barcelona, cobrint la segona ciutat més poblada de Catalunya.

No només ampliïm serveis; també volem garantir la coherència, l'eficàcia i l'eficiència del nostre model. També estem incorporant la millora de la coordinació interdepartamental amb la resta d'administracions. També estem incorporant la transformació digital i també l'avaluació com una eina de millora. Volem ser més eficaços en la resposta, més àgils en la coordinació i més propers a les víctimes.

També fer retorn, ja que tinc la paraula, de que l'any passat ens vam comprometre com a Govern de la Generalitat a portar a terme trenta-dues mesures interdepartamentals. Si m'ho permeten, també m'agradaria compartir amb vostès que, d'aquestes trenta-dues mesures, el cent per cent estan iniciades i més del trenta-set per cent estan completades. Per tant, unes mesures que eren de legislatura, en un any les hem començat a iniciar totes.

I, sobretot, responem a la prevenció. Nosaltres volem anar més enllà de la reacció, i estem posant molt l'accent en la prevenció, perquè, com he dit, la violència masclista no s'ha d'afrontar només quan es produeix; cal evitar-la abans de que aparegui. Algunes mesures de prevenció les he esmentat en la pregunta que m'ha fet la diputada Sans. Estem treballant en coeducació, en educació afectivosexual. Estem millorant la xarxa de recursos per arribar i fer comprometre's amb la lluita contra la violència tota la comunitat.

Però la prevenció també és marc legislatiu sòlid. Vostè ha fet esment de la modificació de la Llei 5/2008, que s'està treballant en aquest Parlament, que sens

dubte serà una millora substancial. I la prevenció també és consens social i polític, perquè la lluita contra les violències masclistes no pot dependre ni de colors ni d'interessos partidistes, ha de ser un compromís col·lectiu, compartit i inapel·lable, perquè estem parlant de vides de dones.

I acabo compartint una sensació que vaig viure el dilluns passat quan vaig estar en el minut de silenci del municipi de Sant Boi retent homenatge a la Sílvia, que va ser una de les darreres víctimes de violència masclista. Estaven allà les seves quatre filles, tres adolescents i una nena petita. Hi havia la seva mare, hi havia la seva germana. Van intervenir totes en l'acte d'homenatge a la Sílvia i van dirigir-nos unes paraules a totes les persones que estàvem allà. I ens demanaven primer justícia. Ens demanaven també recolzament de les institucions i dels partits polítics. Ens demanaven també no negar l'existència de la violència masclista, perquè era aquesta violència la que havia matat la seva mare. Ens van dir que la vida de la Sílvia, la seva mare, valia la pena. La vida de la Sílvia val la pena. La vida de la Nieves val la pena. La vida de cada dona val la pena. I el compromís d'aquest Govern i el compromís d'aquest Parlament per erradicar la violència masclista i que existeixi el meu departament, penso que val la pena. I negar la violència masclista no només és incomprendible, no és humanista, sota el meu punt de vista; és donar l'esquena a la veritat, és donar l'esquena a la vida, a la llibertat i als drets humans de tantes dones com la Sílvia i com la Nieves.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera.

I, si la diputada no vol fer ús del torn de rèplica... *(Pausa.)*

S'aixeca la sessió.

La sessió se suspèn a un quart de vuit del vespre i cinc minuts.